

Udskriftsdato: 23. december 2025

AFG nr 9159 af 25/01/2022 (Gældende)

Skattepligtig fusion mellem banker, negativ goodwill / badwill, handelsværdi

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 21-0784709

Skattepligtig fusion mellem banker, negativ goodwill / badwill, handelsværdi

Skattepligtig fusion af to pengeinstitutter, skattemæssig behandling af negativ goodwill/badwill.

Bankerne H1 og H2 gennemførte en skattepligtig fusion med H1 som det fortsættende selskab. Begge banker var børsnoterede. I forbindelse med fusionen modtog aktionærerne i H2 som vederlag dels aktier i H1 og dels et kontantvederlag. Det samlede vederlag udgjorde ca. X kr. Ifølge den regnskabsmæssige overtagelsesbalance i forbindelse med fusionen udgjorde nettoaktiverne ca. Y kr., hvilket omfattede en af parterne fastsat goodwill på ca. Z kr. Den af parterne foretagne værdiansættelse af de overdragne aktiver og passiver oversteg således fusionsvederlaget med ca. XX kr. Forskellen var i overtagelsesbalancen benævnt "negativ goodwill" eller "badwill". Skatterådet kunne ikke bekræfte, at de regnskabsmæssige værdier skulle anvendes ved afståelsesbeskatning af H2 og ved fastsættelse af indgangsværdier for H1. Handelsværdien af den overtagne virksomhed svarede til det fusionsvederlag, som aktionærerne i H2 modtog. Den regnskabsmæssigt opgjorte badwill skulle derfor ved ophørsbeskatningen af H2 og ved fastsættelse af indgangsværdier for H1, fordeles på de overdragne aktiver og passiver, dog således at den forlods reducerede den af parterne fastsatte goodwill til 0. Skatterådet bekræftede, at Banken ikke var skattepligtig af den regnskabsmæssigt opgjorte badwill.

Skatterådsmøde 25. januar 2022 - SKM2022. 62. SR

Spørgsmål

1. Kan Skattestyrelsen bekræfte, at ophørsbeskatningen af H2 sker med udgangspunkt i dagsværdien af de enkelte aktiver og passiver i H2 pr. fusionsdatoen, som disse er fastsat i overtagelsesbalancen, herunder den fastsatte værdi af oparbejdede og overdragede kunderelationer, jf. afskrivningslovens § 40, stk. 6, og selskabsskattelovens § 5, stk. 4?
2. Kan Skattestyrelsen bekræfte, at en regnskabsmæssig indtægtsførsel i H1 af beløbet, hvormed dagsværdien af nettoaktiverne i H2 som opgjort i overtagelsesbalancen overstiger fusionsvederlaget (teknisk negativ goodwill), ikke skal medregnes ved opgørelsen af H1s skattepligtige indkomst for indkomståret xxxx?
3. Hvis spørgsmål 2 besvares bekræftende, kan det da også bekræftes, at H1s skattemæssige anskaffelsessum for de modtagne aktiver og passiver på fusionsdatoen skal fastsættes til dagsværdien pr. fusionsdatoen som disse er fastsat i overtagelsesbalancen?
4. Kan Skattestyrelsen bekræfte, at værdien af erhvervede kunderelationer er afskrivningsberettigede for H1, jf. afskrivningslovens § 40 stk. 1?

Svar

1. Nej
2. Ja
3. Nej
4. Nej

Beskrivelse af de faktiske forhold

Overordnet om fusionen og dens formål

H1 driver virksomhed som pengeinstitut i henhold til lov om finansiel virksomhed. H1 fusionerede H2, der var et sparekasseaktieselskab, som drev virksomhed som pengeinstitut i henhold til lov om finansiel virksomhed, med H1 som det fortsættende institut.

Fusionen er gennemført som en skattepligtig fusion.

Formålet med fusionen er at etablere H1 som en stærk og konkurrencedygtig aktør med lokal forankring og tilstedeværelse. Med fusionen har H1 fået et solidt filialnet, som er med til at skabe en bank med en stærk geografisk dækning med tilstedeværelse i en lang række større byer i vækstområder, ligesom H1 vil have gode forudsætninger for yderligere vækst.

Aktierne i H1 er optaget til handel og officiel notering på Nasdaq Copenhagen A/S. Aktierne i H2 var optaget til handel og officiel notering på Nasdaq Copenhagen A/S.

Tidsmæssig gennemførsel af fusionen

I det følgende er i hovedtræk oplistet tidsforløbet ved gennemførelsen af fusionen:

- Bestyrelserne i henholdsvis H2 og H1 meddelte, at det var blevet besluttet at stille forslag om vedtagelse af en fusion mellem de to pengeinstitutter.
- Erhvervsstyrelsen offentliggjorde modtagelsen af den fælles fusionsplan og den fælles fusionsredegørelse samt vurderingsmandserklæringer om kreditorernes stilling.
- Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen godkendte den planlagte fusion.
- På ekstraordinære generalforsamlinger i henholdsvis H2 og H1 blev der truffet beslutning om at fusionere H2 og H1 med H1 som det foresættende pengeinstitut.
- Finanstilsynet meddelte tilladelse til fusionen.
- H2 blev afregistreret hos Erhvervsstyrelsen.
- Sidste handelsdag for aktierne i H2 var den xx.xx.xxxx, og de nyudstedte aktier i H1 blev optaget til handel på Nasdaq Copenhagen.

Retsvirkningerne af fusionen i hovedtræk

Ved fusionen indtræder H1 i samtlige af H2s rettigheder og forpligtigelser, jf. § 204 i lov om finansiel virksomhed og selskabslovens § 250, stk. 1. H1 er dermed det fortsættende pengeinstitut efter fusionen og H2 er ophørt med at eksistere som juridisk enhed. Aktionærerne i H2 vederlægges med nye aktier i H1 og en kontant udligningssum.

Skattepligtig fusion

Fusionen mellem institutterne gennemføres som en skattepligtig fusion med H1 som det fortsættende institut. Fusionen gennemføres ikke med skattemæssig tilbagevirkende kraft.

Fusionen vil ikke udløse beskatning af H1, og H1 vil bevare skattemæssige aktiver i form af underskud mv. fra perioder før fusionen. H1 vil overtage alle H2s aktiver og passiver til skattemæssige anskaffelsesværdier svarende til dagsværdien (handelsværdien) på fusionsdatoen.

Den skattepligtige fusion indebærer, at alle aktiver og passiver i H2 skattemæssigt anses for afstået til dagsværdien (handelsværdien) pr. den dato, hvor Finanstilsynet meddelte tilladelse til fusionen. Der vil i forbindelse hermed ske ophørsbeskatning af alle H2s aktiver og passiver efter de selskabsskatteretlige regler, der gælder ved likvidation af selskaber.

Skattepligtige avancer på H2s aktiver, og eventuelle genvundne afskrivninger, vil således komme til beskatning, i det omfang disse avancer og gevinster mv. ikke kan udlignes ved fradragsberettigede tab eller fremførbare skattemæssige underskud i H2. Fremførbare skattemæssige underskud i H2 og fradragsberettigede tab på aktiver, der ikke er udlignet i den almindelige skattepligtige indkomst ved ophørsbeskatningen, vil ikke kunne anvendes i H1 efter fusionen. Det bemærkes, at pengeinstitutter

altid anvender de regnskabsmæssige værdier på udlån og andre tilgodehavender ved fastsættelsen af den skattemæssige værdi af udlån til brug for lagerbeskatningen, jf. kursgevinstlovens § 25, stk. 7.

Fusionsvederlaget

Aktiekapitalen i H1 udgjorde ved fusionsmeddelelsen nominelt X kr. fordelt på aktier à nominelt 1 kr. Aktierne var fuldt indbetalt. Aktiekapitalen i H2 udgjorde nominelt X kr. fordelt på aktier à nominelt 10 kr. Aktierne var fuldt indbetalt.

Fusionsvederlaget blev fastsat på baggrund af forhandlinger på basis af offentliggjorte bogførte værdier og resultatforventninger, forventede synergieffekter samt kurser på H2s og H1s noterede aktier på Nasdaq Copenhagen og øvrige forhold af relevans. Umiddelbart forud for offentliggørelse af fusionen var børskursen på aktierne i H2 X kr. pr. aktie, og som konsekvens af offentliggørelse af fusionsplanerne steg kursen til X kr. Det bemærkes, at det er helt sædvanligt at pengeinstitutter værdiansættes lavere end indre værdi som følge af de nuværende markedsmæssige vilkår for drift af pengeinstitutter.

Ved fusionen afstod aktionærerne i H2 deres aktier mod vederlag i form af aktier og kontantvederlag. Fusionen blev gennemført ved et bytteforhold, hvor aktionærerne i H2 pr. aktie modtog X nye aktier i H1 og et kontant beløb på X kr. Vederlæggelsen af de tidligere aktionærerne i H2 er sket ved en kapitalforhøjelse på nominelt i alt X kr. i H1. Den nominelle aktiekapital i H1 blev således i forbindelse med fusionen forhøjet med nominelt X kr. fra nominelt X kr. til nominelt X kr. fordelt på aktier à nominelt 1 kr. Samlet set modtog aktionærerne i H2 et aktievederlag på X t.kr. og et kontant vederlag på X t.kr. Det samlede fusionsvederlag bestående af aktier og kontanter er fastsat til et beløb lavere end dagsværdien (handelsværdien) af nettoaktiverne i H2. Forskelsbeløbet vil blive indtægtsført over resultatopgørelsen i det fortsættende institut.

Efter fusionen besidder H2s tidligere aktionærer X% af den samlede aktiekapital i H1, mens aktionærerne i H1 besidder X% af den samlede aktiekapital.

Overtagelsesbalancen

Fusionen er regnskabsmæssigt gennemført efter overtagelsesmetoden og værdien af aktiver og passiver er fastsat til dagsværdien (den skattemæssige handelsværdi) pr. fusionsdatoen.

Alle aktiver og passiver er optaget til dagsværdien (handelsværdien) opgjort med udgangspunkt i de detaljerede regnskabsbestemmelser i lov om finansiell virksomhed, herunder Finanstilsynets bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl.

Pengeinstitutter anvender således de regnskabsmæssige værdier på udlån og andre tilgodehavender ved fastsættelsen af den skattemæssige værdi af udlån til brug for lagerbeskatningen, jf. kursgevinstlovens § 25, stk. 7.

Det bemærkes, at de regnskabsmæssige værdier af aktiver og passiver, herunder udlån, også er grundlaget for opgørelsen af den regulatoriske kapital i pengeinstitutter. Finanstilsynet udstikker i den forbindelse regler og påser i det løbende tilsyn, at de regnskabsmæssige værdier måles betryggende.

Af overtagelsesbalancen fremgår det, at dagsværdien (handelsværdien) af nettoaktiverne i H2 pr. fusionsdatoen udgjorde X t.kr.

Ved ophørsbeskatningen af H2 vil avancer på H2s aktiver og passiver og eventuelle genvundne afskrivninger komme til beskatning, i det omfang disse avancer og gevinster mv. ikke kan udlignes ved fradragsberettigede tab eller fremførbare skattemæssige underskud i H2. Avancer, tab og genvundne

afskrivninger beregnes med udgangspunkt i dagsværdierne (handelsværdierne) af H2s aktiver og passiver som fastsat i overtagelsesbalancen.

Efter fast praksis er det sædvanligt, at der ved bankfusioner optages en værdi af erhvervede kunderelationer fra det ophørende institut i dette tilfælde H2.

I forbindelse med overtagelsen er der således opgjort identificerbare immaterielle aktiver i form af erhvervede kunderelationer til Y t.kr., der er indregnet i overtagelsesbalancen til dagsværdien (handelsværdien). Dagsværdien (handelsværdien) af de erhvervede kunderelationer er udtryk for værdien af den overtagne kundebase fra H2. Dagsværdien (handelsværdien) er opgjort til nutidsværdien af det netto cash flow, der forventes opnået gennem salg til kunder. Det bemærkes, at værdien af de erhvervede kunderelationer vil blive afskrevet regnskabsmæssigt i H1s resultatopgørelse. Det bemærkes endvidere, at værdien af tidligere erhvervet goodwill/immaterielle aktiver i H2s regnskab er optaget til en dagsværdi (handelsværdi) på X t.kr., således at værdien af den samlede goodwill/immaterielle aktiver, herunder værdien af kunderelationer, i overtagelsesbalancen samlet set er optaget til en værdi på X t.kr.

Efter indregning af identificerbare aktiver og passiver, herunder værdien af kunderelationer til dagsværdi (handelsværdi), vil der i H1s regnskab blive indtægtsført et beløb på i alt Z t.kr., som er udtryk for forskellen mellem dagsværdien (handelsværdien) af nettoaktiverne i H2 som opgjort i overtagelsesbalancen og fusionsvederlaget. Det bemærkes, at det beløb, hvormed dagsværdien (handelsværdien) af nettoaktiverne overstiger fusionsvederlaget regnskabsmæssigt kan betegnes som værende en "teknisk negativ goodwill" eller "teknisk badwill". Det er ikke muligt at allokere den "tekniske negative goodwill" til de enkelte aktiver og passiver.

Indledningsvis bemærkes, at anmodningen om bindende svar vedrører en allerede gennemført disposition. Anmodningen om bindende svar indgives for at sikre, at der selvangives korrekt og for at få bekræftet de skattemæssige forudsætninger, som parterne har lagt til grund ved fusionsaftalen. Det understreges, at der i spørgsmål 1-4 alene anmodes om bindende svar om principperne for indkomstopgørelsen og ikke specifikt om værdiansættelsen af de enkelte poster.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Spørgsmål 1. Kan Skattestyrelsen bekræfte, at ophørsbeskatningen af H2 sker med udgangspunkt i dagsværdien af de enkelte aktiver og passiver i H2 pr. fusionsdatoen, som disse er fastsat i overtagelsesbalancen, herunder den fastsatte værdi af oparbejdede og overdragede kunderelationer, jf. afskrivningslovens § 40, stk. 6, og selskabsskattelovens § 5, stk. 4?

Vi mener, at spørgsmålet skal besvaret med et "ja".

En skattepligtig fusion sidestilles skatteretligt med en likvidation af det ophørende selskab, hvor fusionen sidestilles med ophør af virksomhed og salg til dagsværdi (handelsværdi) af de aktiver og passiver, der er i behold hos H2 på tidspunktet for fusionen, jf. selskabsskattelovens § 5, stk. 1 og 4. Tidspunktet for fusionen er den dag, hvor Finanstilsynet giver tilladelse til fusionen, jf. § 204 i lov om finansiel virksomhed, og H2 blev afregistreret hos Erhvervsstyrelsen.

Ved ophørsbeskatningen i H2 skal der således skattemæssigt tages udgangspunkt i dagsværdien (handelsværdien) af hver enkelt aktiv og passiv pr. fusionsdatoen. I overtagelsesbalancen er dagsværdien (handelsværdien) af alle aktiver og passiver opgjort med udgangspunkt i de detaljerede regnskabsbestemmelser i lov om finansiel virksomhed, herunder Finanstilsynets bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl., og ophørsbeskatningen skal dermed opgøres baseret herpå. Det bemærkes, at der i forbindelse med fusionen har været gennemført en due diligence og en

efterfølgende forhandling mellem parterne med henblik på at fastlægge dagsværdien (handelsværdien) af de enkelte aktiver og passiver. H1s skattemæssige anskaffelsessum for de erhvervede aktiver og passiver fastsættes ligeledes til dagsværdien (handelsværdien) af de enkelte aktiver og passiver pr. fusionsdatoen.

Hvis fusionsvederlaget alternativt havde været højere end dagsværdien (handelsværdien) af nettoaktiverne ville dette være et udtryk for, at der i det ophørende institut havde været merværdier i form af erhvervet goodwill. Værdien heraf ville i så fald fremgå af overtagelsesbalancen og beløbet ville blive ophørsbeskattet som en realiseret avance på goodwill, jf. afskrivningslovens § 40, stk. 6. I nærværende fusion er fusionsvederlaget som følge af markedsforholdene lavere end dagsværdien (handelsværdierne) af nettoaktiverne. Også i dette tilfælde må ophørsbeskatningen af aktiver og passiver tage udgangspunkt i dagsværdierne (handelsværdierne) af hvert enkelt aktiv og passiv, som opgjort i overtagelsesbalancen. Det bemærkes, at det beløb, hvormed dagsværdien (handelsværdien) af nettoaktiverne overstiger fusionsvederlaget regnskabsmæssigt kan betegnes som værende en "teknisk negativ goodwill" eller "teknisk badwill".

I overtagelsesbalancen er der i overensstemmelse med den sædvanlige praksis ved fusion af pengeinstitutter optaget en værdi af oparbejdede og overdragede kunderelationer. Værdien af de oparbejdede og overdragede kunderelationer er konkret blevet opgjort til Y mio. kr. pr. fusionsdatoen.

Skattestyrelsen har i en anmodning om bindende svar tidligere været forelagt spørgsmålet. Anmodningen blev trukket tilbage med henblik på at fremsætte yderligere spørgsmål for at afklare den skattemæssige behandling fuldt ud. I Skattestyrelsens udkast til indstilling til Skatterådet i den tidligere anmodning udtalte Skattestyrelsen det følgende om spørgsmålet:

"Når et selskab ophører som led i en skattepligtig fusion, ligestilles dette skatteretligt med en likvidation. Det indskydende selskab likvidationsbeskattes derfor efter selskabsskattelovens § 5, uanset at fusionen selskabsretligt sker uden likvidation.

En skattepligtig fusion er således blot udtryk for, at det indskydende selskabs aktiver og passiver overdrages til et andet selskab, hvorefter selskabet opløses.

Overdragelsen af det indskydende selskabs aktiver og passiver til det modtagende selskab betragtes skatteretligt som et almindeligt køb og salg. Den skattemæssige afståelsessum for det enkelte aktiv eller passiv udgøres af det enkelte aktiv eller passivs andel af den samlede handelsværdi.

Ved det samlede vederlag forstås værdien af de aktier i det modtagende selskab samt eventuelle kontanter, som aktionærerne i det indskydende selskab modtager fra det modtagende selskab. Dette medfører således i almindelighed beskatning i det indskydende selskab efter de regler der gælder for afståelse af det enkelte aktiv eller passiv, herunder beskatning af genvundne afskrivninger mv. Se Den juridiske vejledning, afsnit C. D. 5.1 Fusioner - skattepligtige.

Den samlede handelsværdi af de overdragne aktiver og passiver udgøres således af det samlede vederlag, der ydes i forbindelse med fusionen. Ved en fusion udbetales fusionsvederlaget til det ophørende selskabs aktionærer, uanset at det er det ophørende selskab, der afstår sine aktiver og passiver.

Uanset at værdien af de overdragede nettoaktiver regnskabsmæssigt er fastsat til X t.kr., er det Skattestyrelsens opfattelse, at aktiverne og passiverne ved ophørsbeskatningen af H2 skattemæssigt skal anses for afstået for det vederlag, der rent faktisk er ydet i forbindelse med fusionen, det vil sige X t.kr. Der er tale om fusion af to af hinanden uafhængige pengeinstitutter, hvis aktier er noteret på Nasdaq. Det aftalte vederlag må derfor anses for at udgøre handelsværdien for virksomheden i H2.

Ophørsbeskatningen af H2 i forbindelse med fusionen skal derfor ske med udgangspunkt i det vederlag, der er ydet til aktionærerne i H2 i forbindelse med fusionen.

Badwill er i nærværende tilfælde enten udtryk for at de købte aktivers værdi overstiger købesummen (køber har gjort en "god handel") eller, at aktivernes handelsværdi ikke er højere end den erlagte købspris. I begge tilfælde skal virksomheden i H2 anses for afstået for det faktisk ydede vederlag.

Det Skattestyrelsens opfattelse, at den opgjorte negative goodwill eller "badwill" ved ophørsbeskatningen af H2 skal fordeles på de overdragede aktiver. Fordelingen beror på en konkret vurdering af aktivernes værdi.

Det bemærkes i den forbindelse, at det er Skattestyrelsens opfattelse, at der skattemæssigt ikke kan foreligge goodwill, i det omfang der foreligger negativ goodwill eller "badwill". Den opgjorte badwill skal derfor forlods henføres til den af parterne opgjorte goodwill/immaterielle aktiver på Y t.kr., således at H2 skattemæssigt ikke anses for at have afstået nogen goodwill/immaterielle aktiver, jf. afskrivningslovens § 45.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med et "nej".

Vi kan tiltræde Skattestyrelsens synspunkt, hvorefter et selskabs ophør ved en skattepligtig fusion er at sidestille med en likvidation, hvor det indskydende selskab likvidationsbeskattes efter reglerne i selskabsskattelovens § 5. Vi kan i denne forbindelse også tiltræde, at det medfører beskatning af det indskydende selskab efter de regler, der gælder for hvert enkelt aktiv eller passiv i det indskydende selskab, herunder beskatning af genvundne afskrivninger.

Ved en fusion sker der en fuld sammensmeltning af de to institutter, hvor H1, som det fortsættende institut, overtager samtlige rettigheder og forpligtelser i H2. H1 overtager således også den negative goodwill i forbindelse med fusionen. Baggrunden for, at der eksisterer negativ goodwill skyldes, at der er betydelige omkostninger forbundet med at integrere de to pengeinstitutter i form af it-omkostninger m.v., hvilket påvirker den fremtidige indtjening i negativ retning.

Den skattemæssige behandling af negativ goodwill/badwill er beskrevet i Kim Wind Andersens og Jane Bolanders artikel i SR. 2016.043. Forfatterne konkluderer, at det beror på en konkret vurdering, om der er grundlag for at fordele negativ goodwill/badwill på de enkelte aktiver.

Alle aktiver og passiver er i overtagelsesbalancen optaget til dagsværdien (handelsværdien) opgjort med udgangspunkt i de detaljerede regnskabsbestemmelser i lov om finansiel virksomhed, herunder Finanstilsynets bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl. Da der i forbindelse med fusionen har været gennemført en due diligence og en efterfølgende forhandling mellem parterne med henblik på at fastlægge dagsværdien (handelsværdien) af de enkelte aktiver og passiver, og at der gælder detaljerede bestemmelser for værdiansættelse af aktiver og passiver i pengeinstitutter, er der efter vores opfattelse ikke grundlag for at fordele den negative goodwill på de enkelte aktiver og passiver.

Videre skal vi anføre, at det forhold, at begrebet negativ goodwill ikke er særskilt reguleret i afskrivningsloven, avancebeskatningslovene eller andre særregler i skattelovgivningen ikke betyder, at begrebet ikke er reguleret i skattelovgivningen. Det betyder alene, at man må falde tilbage på de generelle regler i statsskatteloven, hvorefter negativ goodwill skal anses for reguleret af hovedreglen i statsskattelovens § 5. Dette generelle princip er mange gange fastslået i Skatterådets praksis. Det gælder eksempelvis i forhold til beskatningen af hybrid kernekapital, hvor det i praksis er fastslået, at kursgevinster på denne

type kapital er reguleret af statsskattelovens § 5, idet Skatterådet fandt, at denne type kapital ikke er omfattet af kursgevinstlovens bestemmelser, jf. SKM2021. 377. SR. Da negativ goodwill er reguleret i statsskattelovens § 5, skal den heller ikke fordeles på de enkelte aktiver og passiver, men behandles separat skattemæssigt.

Der er dermed intet grundlag for at konkludere, at den negative goodwill skal fordeles på handelsværdien af hvert enkelt aktiv og passiv efter en konkret vurdering.

Afslutningsvist bemærkes det, at vi ikke kan tiltræde Skattestyrelsens opfattelse, hvorefter der skattemæssigt ikke kan foreligge goodwill i form af erhvervede kunderelationer i det omfang, der foreligger negativ goodwill eller "badwill". Det skyldes, at de regnskabsmæssige principper for opgørelsen af værdien af erhvervede kunderelationer også skal tillægges virkning i denne forbindelse. H2 skal således anses for at have afstået goodwill svarende til værdien af de opgjorte kunderelationer på Y t.kr., jf. afskrivningslovens § 45.

Spørger er fremkommet med følgende bemærkninger til Skattestyrelsens indstilling:

Skattestyrelsen begrundet indstillingen med, at værdien af negativ goodwill/badwill ved ophørsbeskatningen af H2 skal fordeles på de overdragede aktiver og passiver. Fordelingen af negativ goodwill/badwill skal ifølge Skattestyrelsens indstilling bero på en konkret vurdering af aktivernes og passivernes værdi.

Vi er ikke enige i Skattestyrelsens indstilling. Det skyldes:

1. At ophørsbeskatningen af H2 efter skattemyndighedernes hidtidige praksis skal tage udgangspunkt i dagsværdien af de enkelte aktiver og passiver, uden at der ved værdiansættelsen skal korrigeres for negativ goodwill/badwill, jf. fx SKM2012. 625. SR.
2. At der er ingen indikationer af, at de regnskabsmæssige værdier af aktiver og passiver i overtagelsesbalancen, som tillige ligger til grund for den skattemæssige opgørelse og H1s kapitalgrundlag uden nogen korrektion for negativ goodwill/badwill, skulle afvige væsentligt fra dagsværdien af de enkelte aktiver og passiver, men negativ goodwill/badwill knytter sig til den fremtidige indtjening og risiko i forhold til andre virksomheder under hensyntagen til bl.a. fremtidige kapital- og driftsforhold.
3. At Skattestyrelsens præmis om, at negativ goodwill/badwill ikke eksisterer skattemæssigt, mangler lovhjemmel, idet tilstedeværelsen af negativ goodwill/badwill er fuldt dokumenteret og til stede, hvilket betyder, at negativ goodwill/badwill findes både regnskabsmæssigt og skattemæssigt og dermed skal behandles som en særskilt post reguleret af statsskattelovens § 5.
4. At Skattestyrelsens indstilling ikke angiver nogen operationel måde, hvorpå negativ goodwill/badwill i praksis skal fordeles på værdien af de overdragede aktiver og passiver. Det understøtter, at Skattestyrelsens opfattelse ikke er i overensstemmelse med praksis og er uden lovhjemmel, jf. argumentationen ovenfor under punkt 1, og at negativ goodwill/badwill dermed er et særskilt skattemæssigt passiv reguleret af statsskattelovens § 5.

På grundlag af disse anbringender, jf. den detaljerede gennemgang nedenfor, må det konkluderes, at Skattestyrelsens indstilling er udtryk for en ulovhjemlet praksisændring.

Besvarelsen af spørgsmålet i Skattestyrelsens indstilling skal derfor ændres fra et "nej" til et "ja".

Det bemærkes, at Skattestyrelsens praksisændring vil have den højst uheldige konsekvens, at det som følge af de øgede skatteudgifter i fremtiden vil være langt vanskeligere at sammenlægge pengeinstitutter, og at praksisændringen derved vil stå i vejen for en konsolidering af banksektoren. Praksisændringen vil også stille sig i vejen for, at sektoren i fremtiden kan overtage nødlidende pengeinstitutter.

Ad 1. At ophørsbeskatningen af H2 efter Skattestyrelsens hidtidige praksis skal tage udgangspunkt i dagsværdien af de enkelte aktiver og passiver uden, at der ved værdiansættelsen skal korrigeres for goodwill, jf. fx SKM2012. 625. SR.

Vi gør det gældende, at ophørsbeskatningen af H2 ifølge Skattestyrelsens hidtidige praksis skal tage udgangspunkt i dagsværdien af aktiver og passiver som opgjort i overtagelsesbalancen uden korrektion for negativ goodwill/badwill.

Som eksempel herpå skal vi henvise til det offentliggjorte bindende svar SKM2012. 625. SR, som Skattestyrelsen også henviser til i sin indstilling ved besvarelsen af spørgsmål 2.

Begge sparekasser i SKM2012. 625. SR var selvejende institutioner, hvor hverken stiftere, garanter eller andre deltagere var ejere af sparekassernes formue eller overskud. I forbindelse med fusionen ombyttede garanterne i den ophørende sparekasse (B) deres garantbeviser med garantbeviser i den fortsættende sparekasse (A), hvorved de fik tilsvarende garantrettigheder i A. Garantbeviser er almindeligt indlån på særlige vilkår i en sparekasse og betragtes som en gæld, der påhviler sparekassen. Ved fusionen blev der overført nettoaktiver til A. Skattemyndighederne fandt, at A var skattepligtig heraf efter statskattelovens § 4. Skattemyndighederne mente ikke, at der forelå nogen form for vederlag i forbindelse med overtagelsen af B's nettoaktiver. Konklusionen var dermed, at A således fandtes at modtage et skattepligtigt indskud af kapital i forbindelse med sammenlægningen ved, at der skete overførsel af B's aktiver og passiver i sin helhed, og A var derfor skattepligtig efter statsskattelovens § 4. Skatterådet tiltrådte Skattemyndighedernes indstilling og begrundelse.

I SKM2012. 625. SR korrigerede Skatterådet således ikke værdien af aktiverne og passiverne i det ophørende institut men gennemførte i stedet en beskatning af formuefordelen hos A, jf. statsskattelovens § 4.

Med et forenklet taleksempel kan problemstillingen i den pågældende sag illustreres med følgende eksempel:

Opgørelse på grundlag af princippet i SKM2012. 625. SR

Overtagne aktiver fra den ophørende sparekasse (B):	100
Overtagne passiver fra en ophørende sparekasse (B):	- 80
Beskatning af skattepligtig formuefordel/indskud hos sparekassen (A):	<u>20</u>

Hvis Skatterådet havde afgjort SKM2012. 625. SR efter samme princip, som der lægges op til i Skattestyrelsens indstilling i nærværende sag, dvs. at værdien af negativ goodwill/badwill ved ophørsbeskatningen af H2 skal fordeles på de overdragede aktiver og passiver, havde regnestykket i stedet set sådan ud:

Opgørelse på grundlag af princippet i Skattestyrelsens indstilling

Overtagne aktiver fra den ophørende sparekasse (B):	100
Overtagne passiver fra en ophørende sparekasse (B):	- 80
Korrektion af værdien af aktiver/passiver for negativ goodwill/badwill:	<u>- 20</u>

Beskatning af skattepligtig formuefordel/indskud hos sparekassen (A):

Hvis Skatterådets afgørelse i SKM2012. 625. SR havde været afgjort efter samme princip, som Skattestyrelsen lægger op til i nærværende sag, havde der således ikke været nogen formuefordel at beskatte hos sparekasse (A).

Skatterådets afgørelse i SKM2012. 625. SR viser dermed, at der ved ophørsbeskatningen af det ophørende institut skal tages udgangspunkt i dagsværdien (handelsværdien) af aktiver og passiver uden korrektion for negativ goodwill/badwill. Skattestyrelsens indstilling i nærværende sag er dermed udtryk for en ulovhjemlet praksisændring, idet Skattestyrelsen nu er af den opfattelse, at værdien af negativ goodwill/badwill ved ophørsbeskatningen af H2 skal fordeles på de overdragede aktiver og passiver.

For god ordens skyld bemærkes det, at der i nærværende sag ikke er grundlag for at beskatte H1 af formuefordelen, idet der er tale om en fusion mellem to selskaber, hvor aktionærerne i H2 vederlægges med aktier i H1, jf. herved Skattestyrelsens indstilling vedrørende besvarelsen af spørgsmål 2.

Ad 2. At der ingen indikationer er af, at de regnskabsmæssige værdier af aktiver og passiver i overtagelsesbalancen, som tillige ligger til grund for den skattemæssige opgørelse og H1s kapitalgrundlag uden nogen korrektion for negativ goodwill/badwill, skulle afvige væsentligt fra dagsværdien (handelsværdien) af de enkelte aktiver og passiver, men negativ goodwill/badwill knytter sig til den fremtidige indtjening og risiko i forhold til andre virksomheder under hensyntagen til bl.a. fremtidige kapital- og driftsforhold.

Skattestyrelsen argumenterer i indstillingen for, at de enkelte aktiver og passiver samlet set skal anses for afstået for det vederlag, der er ydet til aktionærerne i forbindelse med fusionen, hvorved værdien skal korrigeres for negativ goodwill/badwill.

Dette synspunkt er vi ikke enige i. Ophørsbeskatningen skal ifølge selskabsskattelovens § 5 ske på grundlag af: "handelsværdi af de aktiver og passiver, der er i behold hos selskabet eller foreningen mv. på tidspunktet for overgangen", hvilket med al tydelighed viser, at det har været lovgivers hensigt, at ophørsbeskatningen skulle tage udgangspunkt i dagsværdien (handelsværdien) af hvert enkelt aktiv og passiv. Umiddelbart efter fusionen videreføres værdien af aktiver og passiver som opgjort i overtagelsesbalancen således uændret i H1s balance.

Hvis negativ goodwill/badwill skulle have været fordelt på værdien af aktiver og passiver i henhold til Skattestyrelsens indstilling, ville det have medført, at aktiver og passiver ikke svarede til dagsværdien. Negativ goodwill/badwill knytter sig således ikke til værdien af H1s bogførte aktiver og passiver i balancen men til den fremtidige indtjening og risiko i forhold til andre virksomheder under hensyntagen til bl.a. fremtidige kapital- og driftsforhold.

Ad 3. At Skattestyrelsens præmis om, at negativ goodwill/badwill ikke eksisterer skattemæssigt, mangler lovhjemmel, idet tilstedeværelsen af negativ goodwill/badwill er fuldt dokumenteret og til stede, hvilket betyder, at negativ goodwill/badwill findes både regnskabsmæssigt og skattemæssigt og dermed skal behandles som en særskilt post reguleret af statsskattelovens § 5.

Skattestyrelsen begrundes desuden indstillingen med, at negativ goodwill/badwill er en regnskabsmæssig postering, der fremkommer som følge af, at den faktiske afståelsessum er lavere end den regnskabsmæssigt bogførte værdi og anfører, at negativ goodwill/badwill således, i modsætning til hybrid kernekapital jf. SKM2021. 377SR, ikke er et selvstændigt aktiv eller passiv i en skattemæssig henseende, der er omfattet af statsskattelovens § 5.

Dette synspunkt kan vi ikke tiltræde. Der er intet grundlag for Skattestyrelsens konklusion, hvorefter negativ goodwill/badwill ikke eksisterer skattemæssigt.

Det forhold, at negativ goodwill/badwill ikke er selvstændigt reguleret i skattelovgivningen, jf. Kim Wind Andersen og Jane Bolander i SR 2014.43, "Hensættelser og skat ved en Asset Deal", betyder ikke, at negativ goodwill/badwill ikke findes skattemæssigt. Tilstedeværelsen af negativ goodwill/badwill er i nærværende sag fuldt dokumenteret og er udtryk for, at H2 gav og forventedes fremover at give et mindre afkast til aktionærerne end andre børsnoterede virksomheder. Negativ goodwill/badwill findes derfor også regnskabsmæssigt, jf. overtagelsesbalancen.

I Kim Wind Andersen og Jane Bolanders artikel konkluderes, at det efter forfatternes opfattelse må bero på en konkret vurdering, om der eventuelt vil være mulighed for at fordele negativ goodwill/badwill ved værdiansættelsen af aktiver og passiver. Da negativ goodwill/badwill i nærværende sag er fuldt dokumenteret, og den vedrører en fusion, hvor hele H2s juridiske "skal" inklusive negativ goodwill/badwill overdrages til H1, er der ikke grundlag for at fordele negativ goodwill/badwill ved værdiansættelsen af H2s øvrige aktiver og passiver.

Som følge heraf findes negativ goodwill/badwill derfor nødvendigvis også skattemæssigt og er dermed omfattet af den generelle bestemmelse i statsskattelovens § 5, som fastslår, at aktivers og passivers stigning og fald i værdi som hovedregel er indkomstopgørelsen uvedkommende.

Til støtte for, at negativ goodwill/badwill er fuldt dokumenteret, skal vi anføre følgende:

- Umiddelbart forud for offentliggørelsen af fusionen den 26. november 2020 var børskursen på aktierne i H2 X kr. pr. aktie, og som konsekvens af offentliggørelsen af fusionsmeddelelsen steg kursen til X kr. Før fusionen blev H2 således handlet på børsen til en kurs, der lå langt under indre værdi og med en betydelig negativ goodwill/badwill.
- Vederlaget til aktionærerne pr. aktie i H2 havde en samlet værdi på X kr. baseret på den vægtede gennemsnitskurs for aktierne i H1 over de seneste tre måneder og svarer til en præmie på X % i forhold til den vægtede gennemsnitskurs for aktierne i H2 over de seneste tre måneder.
- Børskursen og det aftalte fusionsvederlag var udtryk for, at H2 havde en indtjeningsevne, der var mindre end den normale indtjeningsevne, der forstås som niveauet for virksomheder, der med samme risiko tjener nogenlunde samme overskud i forhold til den investerede kapital. En virksomhed med normal indtjeningsevne har teoretisk set ingen goodwill, mens en virksomhed med undernormal indtjeningsevne har negativ goodwill/badwill, jf. Jens O. Elling - Finansiell rapportering - teori og regulering, 2. udgave 2010, s. 235.
- Uanset den mindre end normale indtjeningsevne sammenlignet med andre virksomheder med tilsvarende risiko, er H2s aktiver og passiver i årsrapporten for xxxx og tidligere år konsekvent blevet optaget til de regnskabsmæssige værdier, der også ligger til grund for den skattemæssige opgørelse og H1s kapitalgrundlag uden nogen korrektion for negativ goodwill/badwill. Dette underbygger, at negativ goodwill/badwill ikke knytter sig til værdien af H1s bogførte aktiver og passiver i balancen men til den fremtidige indtjening og risiko i forhold til andre virksomheder.
- Det forhold, at H1 straks efter fusionen indtægtsfører negativ goodwill/badwill regnskabsmæssigt, er også udtryk for, at aktiver og passiver i overtagelsesbalancen afspejler handelsværdien af disse og derfor ikke skal reduceres med et beløb svarende til negativ goodwill/badwill.

Ad. 4. At Skattestyrelsens indstilling ikke angiver nogen operationel måde, hvorpå negativ goodwill/badwill i praksis skal fordeles på værdien af de overdragede aktiver og passiver. Det understøtter, at Skattestyrelsens opfattelse ikke er i overensstemmelse med praksis og er uden lovhjemmel, jf. argumentationen ovenfor under punkt 1, og at negativ goodwill/badwill dermed er et særskilt skattemæssigt passiv reguleret af statsskattelovens § 5.

Skattestyrelsen konkluderer i sin indstilling at, "*Fordelingen [red. af negativ goodwill/badwill] beror på en konkret vurdering af aktiver og passiver værdi.*".

Skattestyrelsen synspunkt giver efter vores opfattelse ikke mening, idet værdien af aktiver og passiver i overtagelsesbalancen allerede er fastsat ud fra dagsværdien (handelsværdien). Hvis negativ goodwill/badwill fordeles på værdien af aktiver og passiver ud fra disse retningslinjer, vil værdien af aktiverne og passiverne ikke længere svare til dagsværdien.

Dernæst opstiller Skattestyrelsen i indstillingen ikke operationelle kriterier for, hvordan negativ goodwill/badwill beløbsmæssigt skal fordeles på de enkelte aktiver og passiver, herunder fx udlån, driftsmidler og indlån.

At Skattestyrelsen ikke er i stand til at anvise, hvordan negativ goodwill/badwill beløbsmæssigt skal fordeles på aktiver og passiver, viser med al tydelighed, at Skattestyrelsens indstilling er et udtryk for en praksisændring, der savner lovhjemmel og er et udtryk for, at negativ goodwill/badwill er et særskilt skattemæssigt passiv reguleret af statsskattelovens § 5, som dermed skal behandles særskilt uden fordeling på H2s øvrige aktiver og passiver.

Det vil derfor også kræve en lovændring, hvis negativ goodwill/badwill som anført af Skattestyrelsen skal fordeles på H2s øvrige aktiver og passiver.

I denne forbindelse bemærkes det, at der ikke er mulighed for at korrigere værdiansættelsen af udlånene ved en fordeling af negativ goodwill/badwill, idet værdien af udlånene fastsættes efter retningslinjer fastsat af Finanstilsynet, og at denne værdiansættelse skal anvendes skattemæssigt, jf. kursgevinstlovens § 25, stk. 7.

Værdien af kunderelationer

Skattestyrelsen konkluderer i sin indstilling, at der skattemæssigt ikke kan foreligge goodwill i form af værdi af kunderelationer i det omfang, der foreligger negativ goodwill/badwill. Den opgjorte negative goodwill/badwill, som i overtagelsesbalancen er opgjort til Z t.kr., skal derfor forlods henføres til den af parterne opgjorte værdi af kunderelationer på Y t.kr., således at H2 ikke anses for at have afstået nogen goodwill/kunderelationer, jf. afskrivningslovens § 45.

Hertil skal vi anføre, at det er sædvanligt og følger Finanstilsynets retningslinjer ved sammenlægning af pengeinstitutter, at værdien af kunderelationer optages som et særskilt aktiv i overtagelsesbalancen. Da værdien af kunderelationerne er optaget som et særskilt aktiv i overtagelsesbalancen, bør der efter vores opfattelse også ske en beskatning af afstået goodwill.

Spørgsmål 2. Kan Skattestyrelsen bekræfte, at en regnskabsmæssig indtægtsførsel i H1 af beløbet, hvor med dagsværdien af nettoaktiverne i H2 som opgjort i overtagelsesbalancen overstiger fusionsvederlaget (teknisk negativ goodwill), ikke skal medregnes ved opgørelsen af H1s skattepligtige indkomst for indkomståret xxxx?

Vi mener, at spørgsmålet skal besvares med et "ja".

Fusionsvederlaget er fastsat på baggrund af forhandlinger på basis af offentliggjorte bogførte værdier og resultatforventninger, forventede synergieffekter samt kurser på H2s og H1s noterede aktier på Nasdaq Copenhagen og øvrige forhold af relevans. Aktionærerne i H2 modtager et vederlag pr. aktie i form af aktier i H1 og kontanter, der er lavere end dagsværdien (handelsværdien) af nettoaktiverne. Det aftalte fusionsvederlag pr. aktie i H2 var dog samtidigt betydeligt højere end børskursen på aktierne i H2 på datoen for fusionsplanernes offentliggørelse.

Det forhold, at der i H1s regnskab vil ske en indtægtsførsel af Z t.kr. svarende til forskellen mellem dagsværdien (handelsværdien) af nettoaktiverne i H2 fratrullet fusionsvederlaget bevirker ikke, at H1 i skattemæssig forstand har realiseret en avance, som er skattepligtig, idet der alene er tale om en regnskabsmæssig postering og ikke en realiseret skattepligtig indkomst.

Spørgsmål 3. Hvis spørgsmål 2 besvares bekræftende, kan det da også bekræftes, at H1s skattemæssige anskaffelsessum for de modtagne aktiver og passiver på fusionsdatoen skal fastsættes til dagsværdien pr. fusionsdatoen som disse er fastsat i overtagelsesbalancen?

Som anført ovenfor under spørgsmål 1 skal aktiver og passiver ved ophørsbeskatningen i H2 efter vores opfattelse værdiansættes til dagsværdien (handelsværdien) pr. fusionsdatoen af hvert enkelt aktiv og passiv uden fradrag for en forholdsmæssig fordeling af den opgjorte negative goodwill.

H1s skattemæssige anskaffelsessum for aktiver og passiver skal som konsekvens heraf ligeledes fastsættes til dagsværdierne (handelsværdierne) pr. fusionsdatoen som disse er fastsat i overtagelsesbalancen.

Spørger er fremkommet med følgende bemærkninger til Skattestyrelsens indstilling:

Vi er ikke enige i Skattestyrelsens indstilling til Skatterådet.

Som anført ovenfor under spørgsmål 1, skal aktiverne ved ophørsbeskatningen af H2 efter vores opfattelse værdiansættes til dagsværdien (handelsværdien) pr. fusionsdatoen af hvert enkelt aktiv og passiv uden fradrag for en forholdsmæssig fordeling af den opgjorte negative goodwill/badwill.

H1s skattemæssige anskaffelsessum for de overdragede aktiver og passiver skal som konsekvens heraf ligeledes fastsættes til dagsværdierne pr. fusionsdatoen, som disse er fastsat til i overtagelsesbalancen.

Spørgsmål 4. Kan Skattestyrelsen bekræfte, at værdien af erhvervede kunderelationer er afskrivningsberettigede for H1, jf. afskrivningslovens § 40 stk. 1?

I overtagelsesbalancen er der i overensstemmelse med sædvanlig praksis ved fusion af pengeinstitutter opgjort en værdi af erhvervede kunderelationer. Værdien af erhvervede kunderelationer er blevet opgjort til Y mio. kr. pr. fusionsdatoen. Værdien af de erhvervede kunderelationer vil blive afskrevet i H1s regnskab.

Skattestyrelsen bedes for en god ordens skyld bekræfte, at værdien af erhvervet goodwill i form af kunderelationer, i det omfang den indgår i den skattepligtige indkomst ved ophørsbeskatningen af H2, jf. selskabsskattelovens § 5, stk. 4, er afskrivningsberettiget i H1, jf. afskrivningslovens § 40. stk. 1

Spørger er fremkommet med følgende bemærkninger til Skattestyrelsens indstilling:

Vi er ikke enige i Skattestyrelsens indstilling til Skatterådet. Som nævnt ovenfor under spørgsmål 1, skal der efter vores opfattelse ved ophørsbeskatningen af H2 ske beskatning af værdien af kunderelationer, jf. afskrivningslovens § 45. Som konsekvens heraf, er de erhvervede kunderelationer afskrivningsberettigede for H1, jf. afskrivningslovens § 40, stk. 1.

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at ophørsbeskatningen af H2 sker med udgangspunkt i dagsværdien af de enkelte aktiver og passiver i H2 pr. fusionsdatoen, som disse er fastsat i overtagelsesbalancen, herunder den fastsatte værdi af oparbejdede og overdragede kunderelationer, jf. afskrivningslovens § 40, stk. 6, og selskabsskattelovens § 5, stk. 4.

Begrundelse

Ved fusionen af H1 og H2, modtager aktionærerne i H2 som vederlag dels aktier i H1 og dels kontanter. Værdien af de modtagne aktier i H1 er X t.kr. og kontantvederlaget udgør X t.kr. Det samlede fusionsvederlag udgør således X t.kr.

I forbindelse med fusionen har parterne udarbejdet en regnskabsmæssig overtagelsesbalance pr. fusionsdatoen. Ifølge denne udgør dagsværdien af de overtagne nettoaktiver X t.kr.

Den regnskabsmæssigt opgjorte dagsværdi af nettoaktiverne overstiger det samlede fusionsvederlag med Z t.kr. Dette beløb udgør en "teknisk negativ goodwill" eller "badwill".

Skattestyrelsen lægger til grund, at overtagelsesbalancen og værdiansættelsen af H2s aktiver og passiver er udarbejdet i overensstemmelse med de gældende regnskabsmæssige regler og principper.

Når der selskabsretligt fusioneres, uden at fusionsskattelovens regler anvendes, foreligger der en skattepligtig fusion. Den overdragelse af det indskydende selskabs aktiver og passiver til et andet selskab, der er en konsekvens af fusionen, betragtes skatteretligt som et almindeligt køb og salg. Dette medfører således beskatning i det indskydende selskab efter de regler, der gælder for afståelse af de enkelte aktiver eller passiver.

Når et selskab ophører som led i en skattepligtig fusion, ligestilles dette skatteretligt med en likvidation. Det indskydende selskab likvidationsbeskattes derfor efter selskabsskattelovens § 5, uanset at fusionen selskabsretligt sker uden likvidation.

En skattepligtig fusion er således blot udtryk for, at det indskydende selskabs aktiver og passiver overdrages til et andet selskab, hvorefter selskabet opløses.

Overdragelsen af det indskydende selskabs aktiver og passiver til det modtagende selskab betragtes skatteretligt som et almindeligt køb og salg. Den skattemæssige afståelsessum for det enkelte aktiv eller passiv udgøres af det enkelte aktiv eller passivs andel af den samlede handelsværdi.

Ved det samlede vederlag forstås værdien af de aktier i det modtagende selskab samt eventuelle kontanter, som aktionærerne i det indskydende selskab modtager fra det modtagende selskab. Dette medfører således i almindelighed beskatning i det indskydende selskab efter de regler der gælder for afståelse af det enkelte aktiv eller passiv, herunder beskatning af genvundne afskrivninger mv. Se Den juridiske vejledning, afsnit C. D. 5.1 Fusioner - skattepligtige.

Den samlede handelsværdi af de overdragne aktiver og passiver udgøres således af det samlede vederlag, der ydes i forbindelse med fusionen. Ved en fusion udbetales fusionsvederlaget til det ophørende selskabs aktionærer, uanset at det er det ophørende selskab, der afstår sine aktiver og passiver.

Uanset at værdien af de overdragede nettoaktiver regnskabsmæssigt er fastsat til X t.kr., er det Skattestyrelsens opfattelse, at aktiverne og passiverne ved ophørsbeskatningen af H2 skattemæssigt skal anses for afstået for det vederlag, der rent faktisk er ydet i forbindelse med fusionen, det vil sige X t.kr. Der er tale om fusion af to af hinanden uafhængige pengeinstitutter, hvis aktier er noteret på Nasdaq. Det aftalte vederlag må derfor anses for at udgøre handelsværdien for virksomheden i H2. Ophørsbeskatningen af H2 i forbindelse med fusionen skal derfor ske med udgangspunkt i det vederlag, der er ydet til aktionærerne i H2 i forbindelse med fusionen.

Badwill er i nærværende tilfælde enten udtryk for at de købte aktivers værdi overstiger købesummen (køber har gjort en "god handel") eller, at aktivernes handelsværdi ikke er højere end den erlagte købspris. I begge tilfælde skal virksomheden i H2 anses for afstået for det faktisk ydede vederlag.

Det er Skattestyrelsens opfattelse, at den opgjorte negative goodwill eller "badwill", ved ophørsbeskatningen af H2, skal fordeles på de overdragede aktiver og passiver. Fordelingen beror på en konkret vurdering af aktiverne og passiverne værdi.

Det bemærkes i den forbindelse, at det er Skattestyrelsens opfattelse, at der skattemæssigt ikke kan foreligge goodwill, i det omfang der foreligger negativ goodwill eller "badwill". Den opgjorte badwill skal derfor forlods henføres til den af parterne opgjorte goodwill/immaterielle aktiver på Z t.kr., således at H2 skattemæssigt ikke anses for at have afstået nogen goodwill/immaterielle aktiver, jf. afskrivningslovens § 45.

Der henvises til Kim Wind Andersen og Jane Bolander i SR. 2016.43, hvor det anføres, at begrebet badwill ikke kendes i skatteretlig henseende, og at badwill ikke er et immaterielt passiv, som særskilt er reguleret i skattelovgivningen. Det anføres videre, at i forbindelse med en virksomhedsoverdragelse hvor den aftalte overdragelsessum for aktiverne er mindre end de overtagne forpligtelser, vil der være tale om en negativ goodwillværdi - dvs. badwill. Herefter anføres:

"Efter vores vurdering vil det imidlertid ikke være muligt at optage en negativ værdi med skattemæssig virkning.

Det vil efter vores opfattelse bero på en konkret vurdering af de enkelte aktiver og forpligtelser, om der eventuelt vil være mulighed for at fordele badwillen på de overdragne aktiver i forhold til den samlede overdragelsessum for aktiverne."

Spørger har gjort gældende at den negative goodwill ikke skal fordeles på de enkelte aktiver og passiver, men behandles separat skattemæssigt. Til støtte herfor har spørger anført:

- at den værdiansættelse, der er foretaget af overdragne aktiver og passiver også skal lægges til grund skattemæssigt, da "dagsværdien" af aktiver og passiver svarer til handelsværdien.
- at med henvisning til SKM2021. 377. SR må negativ goodwill anses for reguleret af statsskattelovens § 5, og at den derfor skal behandles separat skattemæssigt.

Spørger har endvidere gjort gældende, at H2 skal anses for at have afstået goodwill svarende til værdien af de opgjorte kunderelationer på Y t.kr., jf. afskrivningslovens § 45. Spørger kan ikke tiltræde Skattestyrelsens opfattelse, hvorefter der skattemæssigt ikke kan foreligge goodwill i form af erhvervede kunderelationer i det omfang, der foreligger negativ goodwill eller "badwill", eftersom de regnskabsmæssige principper for opgørelsen af værdien af erhvervede kunderelationer også skal tillægges virkning skattemæssigt.

For så vidt angår værdiansættelsen af den overdragne virksomhed, er det fortsat Skattestyrelsens opfattelse, at værdien af virksomheden i skattemæssig henseende svarer til det vederlag, der ydes i forbindelse med overdragelsen. Når de mellem parterne aftalte værdier, ikke svarer til det faktiske vederlag, er det Skattestyrelsens opfattelse, at det faktisk ydede vederlag skal lægges til grund skattemæssigt.

SKM2021. 377. SR omhandler den skattemæssige behandling af hybrid kernekapital efter ophævelsen af særreglerne herom i kursgevinstlovens §1, stk. 5 og 6, og ligningslovens § 6 B. Det følger af det bindende svar, at hybrid kernekapital ikke er omfattet af kursgevinstloven. I spørgsmål 14 ønskes det bekræftet, at det opnåede provenu ved udstedelsen af hybrid kernekapital, er skattefri for udsteder. I begrundelsen til spørgsmål 14 i sagen udtaler Skattestyrelsen, at hybrid kernekapital efter Skattestyrelsens opfattelse skal vurderes i forhold til reglerne i statsskattelovens §§ 4, 5 og 6.

Spørger gør som anført gældende, at den negative goodwill skal behandles særskilt efter statsskattelovens § 5. Efter Skattestyrelsens opfattelse er den negative goodwill/badwill en regnskabsmæssig postering, der

fremkommer som følge af at den faktiske afståelsessum er lavere end den regnskabsmæssigt bogførte værdi. Den negative goodwill er således, i modsætning til hybrid kernekapital, jf. SKM2021. 377SR, ikke et selvstændigt aktiv eller passiv i skattemæssig henseende.

Spørger har anført, at baggrunden for, at der eksisterer negativ goodwill skyldes, at der er betydelige omkostninger forbundet med at integrere de to pengeinstitutter i form af it-omkostninger m.v., hvilket påvirker den fremtidige indtjening i negativ retning.

De omkostninger, der er forbundet med integrationen af de to pengeinstitutter, er omkostninger, der vil blive afholdt af H1. Den fremsendte overtagelsesbalance viser alene aktiver og passiver i det ophørende pengeinstitut. Den regnskabsmæssigt opgjorte badwill er forskellen på den foretagne værdiansættelse af de enkelte aktiver og passiver og det faktisk ydede vederlag. Beløbet kan derfor ikke siges at være udtryk for de omkostninger, der reelt vil være forbundet med integrationen af de to pengeinstitutter.

Det bemærkes endvidere hertil, at omkostninger, der er forbundet med integration af de to virksomheder må forventes at være indregnet i prisen for den købte virksomhed, hvilket netop reducerer den potentielle goodwill, der er forbundet med den købte virksomhed.

De af spørger anførte nye bemærkninger giver således ikke anledning til en ændret besvarelse af spørgsmålet. Det er derfor Skattestyrelsens opfattelse, at ophørsbeskatningen af H2 skal ske med udgangspunkt i de opgjorte dagsværdier reduceret med den negative goodwill, samt at den opgjorte negative goodwill forlods skal henføres til den af parterne opgjorte goodwill/immaterielle aktiver på Y t.kr., således at H2 skattemæssigt ikke anses for at have afstået nogen goodwill/immaterielle aktiver, jf. afskrivningslovens § 45.

Supplerende bemærkninger

I sine bemærkninger til Skattestyrelsens udkast til sagsfremstilling gør spørger med henvisning til SKM2012. 625. SR, **for det første** gældende, at Skattestyrelsens indstilling er udtryk for en ulovhjemlet praksisændring. Med henvisning til SKM2012. 625. SR, anfører spørger, at ophørsbeskatningen af H2 skal tage udgangspunkt i dagsværdien af de enkelte aktiver og passiver, og at der ikke skal korrigeres for goodwill.

Det pågældende bindende svar er refereret nedenfor i Skattestyrelsens indstilling og begrundelse vedrørende spørgsmål 2. Som anført vedrørte sagen en skattepligtig fusion af to sparekasser, der til forskel fra nærværende sag, begge var selvejende institutioner, hvor hverken stiftere, garantier eller andre deltagere var ejere af sparekassernes formue eller overskud. Ved fusionen blev der overført nettoaktiver til det fortsættende institut (A). Skatterådet fandt, at A var skattepligtig heraf efter statsskattelovens § 4. Skatterådet mente ikke, at der forelå nogen form for vederlag i forbindelse med overtagelsen af Bs nettoaktiver. A fandtes således at modtage et skattepligtigt indskud af kapital i forbindelse med sammenlægningen og ved at der skete overførsel af Bs aktiver og passiver i sin helhed, og A var derfor skattepligtig efter statsskattelovens § 4.

Omstændighederne i SKM2012. 625. SR er ikke sammenlignelige med omstændighederne i nærværende sag, eftersom der i nærværende er tale om pengeinstitutter, der ejes af deres respektive aktionærer, og hvor aktionærerne i H2 i forbindelse med fusionen modtager et vederlag, der er udtryk for handelsværdien af de overførte nettoaktiver. I SKM2012. 625. SR, blev der overført nettoaktiver, der blev ikke ydet noget vederlag herfor, og der blev ikke opgjort nogen negativ goodwill/badwill.

Når spørger indledningsvist anfører, at Skattestyrelsens indstilling er udtryk for en ulovhjemlet praksisændring, er dette dermed ikke korrekt, idet der ikke ses at foreligge praksis vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Spørger har herefter angivet 2 regneeksempler, der skal illustrere problemstillingen. Spørger anfører, at hvis Skatterådet havde afgjort SKM2012. 625. SR efter samme princip, som der lægges op til i Skattestyrelsens indstilling i nærværende sag, dvs. at værdien af negativ goodwill/badwill ved ophørsbeskatningen af H2 skal fordeles på de overdragede aktiver og passiver, havde regnestykket i stedet set sådan ud:

Overtagne aktiver fra den ophørende sparekasse	100
(B):	
Overtagne passiver fra en ophørende sparekasse	 - 80
(B):	
Korrektion af værdien af aktiver/passiver for negativ goodwill/badwill:	<u>- 20</u>
Beskatning af skattepligtig formuefordel/indskud hos H2 (A)	

På denne baggrund anfører spørger, at hvis Skatterådets afgørelse i SKM2012. 625. SR havde været afgjort efter samme princip, som Skattestyrelsen lægger op til i nærværende sag, havde der således ikke været nogen formuefordel at beskatte hos sparekasse (A).

Som anført kan fusionen af H1 og H2 i nærværende sag ikke sammenlignes med forholdene i SKM2012. 625. SR. Det fremgår ikke af spørgers regneeksempel, hvorfor der skal foretages en korrektion af værdien af aktiver/passiver for negativ goodwill/badwill. I SKM2012. 625. SR, overtages der nettoaktiver på 20, og eftersom det modtagende institut ikke yder vederlag, beskattes det af 20 efter statsskatteloven. I nærværende sag, yders der et vederlag, der er mindre end den opgjorte værdi af de overdragne nettoaktiver, og det er denne forskel, der efter Skattestyrelsen skal reguleres for.

Spørger gør for det andet gældende, at der ikke er nogen indikationer af, at de regnskabsmæssige værdier af aktiver og passiver i overtagelsesbalancen, som tillige ligger til grund for den skattemæssige opgørelse og H1s kapitalgrundlag uden nogen korrektion for negativ goodwill/badwill, skulle afvige væsentligt fra dagsværdien (handelsværdien) af de enkelte aktiver og passiver, men at negativ goodwill/badwill knytter sig til den fremtidige indtjening og risiko i forhold til andre virksomheder under hensyntagen til bl.a. fremtidige kapital- og driftsforhold.

Spørger mener ikke, at ophørsbeskatningen i H2 skal ske med udgangspunkt i det vederlag, der er ydet til H2s aktionærer. Spørger henviser til selskabsskattelovens § 5, hvorefter afståelsesbeskatning i forbindelse med et selskabs likvidation skal ske med udgangspunkt i "*handelsværdi af de aktiver og passiver, der er i behold hos selskabet eller foreningen mv. på tidspunktet for overgangen*". Spørger gør med henvisning hertil gældende, at det dermed har været lovgivers hensigt, at ophørsbeskatningen skal tage udgangspunkt i dagsværdien af hvert enkelt aktiv og passiv, der svarer til hver enkelt aktiv og passivs handelsværdi.

Skattestyrelsen er ikke enig i, at handelsværdien af de overdragede nettoaktiver svarer til den af parterne fastsatte dagsværdi af de enkelte aktiver og passiver. Ved en skattepligtig fusion svarer handelsværdien af den overdragne virksomhed til værdien af det vederlag, der ydes til aktionærerne i det indskydende selskab. Der henvises til Den juridiske vejledning, afsnit C. D. 5.1, jf. ovenfor. Der henvises endvidere til bemærkningerne til lovforslag L 189, fremsat 25. februar 1999, der indførte mulighed for at gennemføre skattepligtige fusioner med tilbagevirkende kraft. I de almindelige bemærkninger til lovforslaget anføres:

"De i henhold til selskabslovgivningen udarbejdede dokumenter kan ikke umiddelbart anvendes til brug for de skattemæssige vurderinger, der aktualiseres som følge af fusionen. Ved en skattepligtig fusion anses det indskydende selskab i skatteretlig forstand for opløst med deraf følgende avancebeskatning m.v. Hvert enkelt aktiv skal således anses for afstået for en del af det samlede faktiske vederlag, forstået som værdien af det til aktionærerne i det indskydende selskab ydede vederlag."

I bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4 anføres videre:

"Tillægges fusionen skattemæssig virkning fra skæringsdatoen, lægges værdien af det indskydende selskab pr. denne dato, som afspejlet i vederlaget for aktierne eller anparterne i det indskydende selskab, til grund ved opgørelsen af det indskydende selskabs afståelsessum samt det modtagende selskabs anskaffelsessum for de overtagne aktiver og passiver (...)

Det skal holdes for øje, at der er tale om en skattepligtig overdragelse, og at hvert enkelt aktiv ved avanceopgørelsen i det indskydende selskab - der som følge af fusionen i skatteretlig forstand anses for opløst, jf. selskabsskattelovens § 5 - skal anses for afstået for en del af det samlede faktiske vederlag, forstået som værdien af det til aktionærerne i det indskydende selskab ydede vederlag. Vederlaget, som i forhold til aktionærerne behandles som likvidationsprovenu, kan såvel være aktier/anparter i det modtagende selskab som kontanter.

Det faktisk ydede vederlag for de enkelte aktiver vil ligeledes udgøre det modtagende selskabs anskaffelsessum for aktiverne, hvorpå der eventuelt kan afskrives m.v."

Der henvises endvidere til "Transaktioner i selskaber - selskabsret, regnskab og skat", Henrik Steffensen, Lars Bunch, Jan-Christian Nilsen, Thomas Booker, 1. udgave, 2014:

"10.3.4. Korrektion af overdragelsesvilkårene ved stiftelse ved apportindskud

10.3.4.1. Indskyderens forhold

Hvis selskabet stiftes ved apportindskud af aktiver og forpligtelser, og hvis nettoværdien af de overtagne aktiver/forpligtelser efterfølgende nedsættes, vil nedsættelsen betyde en reduktion af afståelsessummerne ved realisationsbeskatningen eller ved beskatningen af genvundne afskrivninger. Som udgangspunkt medfører en overvurdering af nettoværdien af de overtagne aktiver/passiver ikke, at det overskydende beløb anses som skattepligtigt udbytte til indskyderen, jf. retsforliget i SKM2001. 164VLR, kommenteret af Skatteministeriet i SKM2001. 165DEP. Baggrunden herfor er, at den manglende værdi af apportindskuddet aldrig er tilgået selskabet, og derfor heller ikke kan anses for udloddet. Når udbytteudlodning alligevel kan komme på tale i nogle situationer, skyldes det, at korrektionen i nogle tilfælde kan medføre, at de gældsposter/forpligtelser, som indskydes i selskabet, overstiger værdien af de indskudte aktiver (negativt indskud).

En efterfølgende nedsættelse af nettoværdien af de overtagne aktiver/forpligtelser vil tillige betyde en reduktion af anskaffelsessummen for kapitalandelene. Anskaffelsessummen skal dog ikke reguleres ned med et eventuelt beløb, der er beskattet som maskeret udlodning, jf. ovenfor ved negativt indskud. Bemærk at ERST ikke tillader at der ændres i stiftelsesgrundlaget, hvorfor den skattemæssige behandling sker uafhængigt af den selskabsretlige gennemførelse af stiftelsen.

Praktisk skal en eventuel nedsættelse af værdien af de overtagne aktiver/forpligtelser fordeles på de enkelte overtagne aktiver og forpligtelser, herunder også på eventuelt ikke bogførte aktiver (såsom goodwill m.fl.) med deraf følgende skattemæssige konsekvenser. Da goodwill ikke i skatteretlig henseende kan være negativ, må en regnskabsmæssig negativ goodwill i skattemæssig henseende være udtryk for, at handelsværdien af de overtagne aktiver og forpligtelser er lavere end de regnskabsmæssige værdier.

Negativ goodwill ved realisationsbeskatning.

Beskrivelse af situationen

En person driver i personlig regi en virksomhed, hvis aktiver består af fordringer, varelager og fast ejendom, som ønskedes indskudt i et nystiftet selskab. Regnskabsmæssigt er værdierne af de overdragne aktiver og forpligtelser opgjort til 2.750.000 kr., som er fordelt således:

Fordringer	250.000
Varelager	500.000
Fast ejendom	2.000.000
I alt	2.750.000

Virksomheden ønskes nu apportindskudt i et nystiftet selskab. På trods af de regnskabsmæssige værdier var der enighed om, at handelsværdien af aktiver og forpligtelser alene udgjorde 2 mio. kr. Hvordan skal forskellen mellem den regnskabsmæssige værdi og handelsværdien behandles ved realisationsbeskatningen?

Løsning

Den negative goodwill på 750.000 kr. er udtryk for, at handelsværdien af de overdragne aktiver og forpligtelser er lavere end de regnskabsmæssige værdier. Da værdien af goodwill ikke skattemæssigt kan være negativ, må den negative værdi fordeles som en nedskrivning på de andre respektive aktiver og forpligtelser." (Skattestyrelsens understregninger)

Som det ses, er der i både den juridiske vejledning, i lovforarbejder og i litteratur enighed om, at handelsværdien af en virksomhed svarer til det vederlag, der ydes herfor i forbindelse med overdragelsen heraf.

Spørger gør for det tredje gældende, at Skattestyrelsens præmis om, at negativ goodwill/badwill ikke eksisterer skattemæssigt, mangler lovhjemmel, idet tilstedeværelsen af negativ goodwill/badwill er fuldt dokumenteret og til stede, hvilket betyder, at negativ goodwill/badwill findes både regnskabsmæssigt og skattemæssigt og dermed skal behandles som en særskilt post reguleret af statsskattelovens § 5.

Skattestyrelsen bemærker hertil, at negativ goodwill er en regnskabsmæssig postering i den fælles regnskabsopstilling i forbindelse med fusionen. Hos det modtagende selskab, behandles negativ goodwill regnskabsmæssigt heller ikke som et selvstændigt aktiv/passiv, idet den negative goodwill hos det fortsættende pengeinstitut, skal bogføres i resultatopgørelsen. Havde der regnskabsmæssigt været tale om et selvstændigt passiv, skulle det have været bogført i balancen hos det modtagende selskab.

Som anført af Kim Wind Andersen og Jane Bolander i SR. 2016.43, kendes begrebet badwill ikke i skatteretlig henseende, og badwill er ikke et immaterielt passiv, som særskilt er reguleret i skattelovgivningen. Kim Wind Andersen og Jane Bolander anfører videre " Efter vores vurdering vil det imidlertid ikke være muligt at optage en negativ værdi med skattemæssig virkning."

Tilsvarende Henrik Steffensen, Lars Bunch, Jan-Christian Nilsen, Thomas Booker, jf. ovenfor, der anfører, at goodwill i skatteretlig henseende ikke kan være negativ.

Til støtte for sit synspunkt anfører spørger blandt andet, at børskursen for aktierne i H2 og det aftalte fusionsvederlag var udtryk for, at H2 havde en indtjeningsevne, der var mindre end den normale indtjeningsevne, forstået som niveauet for virksomheder, der med samme risiko tjener nogenlunde samme overskud i forhold til den investerede kapital. Spørger anfører videre i den forbindelse, at en virksomhed

med normal indtjeningssevne teoretisk set ikke har nogen goodwill, mens en virksomhed med undernormal indtjeningssevne har negativ goodwill/badwill.

Dette synspunkt synes i øvrigt at stride mod, at H2 skulle have nogen goodwill, eftersom en indtjeningssevne under normalen ifølge spørger netop er udtryk for, at der foreligger negativ goodwill.

Negativ goodwill eksisterer således ikke som et selvstændigt passiv, hverken regnskabsmæssigt eller skattemæssigt.

Spørger gør for det fjerde gældende, at det forhold, at Skattestyrelsen ikke angiver nogen operationel måde, hvorpå den negative goodwill skal fordeles på aktiver og passiver, understøtter, at Skattestyrelsens opfattelse ikke er i overensstemmelse med praksis og er uden lovhjemmel. Spørger gør gældende, at dagsværdien af aktiver og passiver opgjort efter Finanstilsynets retningslinjer er udtryk for aktivernes og passivernes skattemæssige handelsværdi. Spørger bemærker, at der ikke er mulighed for at korrigere værdiansættelsen af udlånene ved en fordeling af negativ goodwill/badwill, idet værdien af udlånene fastsættes efter retningslinjer fastsat af Finanstilsynet, og at denne værdiansættelse skal anvendes skattemæssigt, jf. kursgevinstlovens § 25, stk. 7.

I Cirkulære 1995-03-16 nr. 35 om den skattemæssige behandling af udvalgte forhold i forbindelse med overdragelse af pengeinstitutvirksomhed, er der redegjort for en række generelle skattemæssige principper i forbindelse med overdragelse af pengeinstitutvirksomhed. Cirkulærets pkt. 2 omhandler skattepligtig overdragelse af udlån mv. mellem pengeinstitutter, herunder ved skattepligtig fusion. Skattestyrelsen er opmærksom på, at bestemmelsen i kursgevinstlovens § 25, stk. 7 blev indsat herefter i 1998, og trådte i kraft i 2004 efter opfyldelse af krav fra Kommissionen. I cirkulæret udtrykkes imidlertid generelle skattemæssige principper, herunder følgende:

"Ved salg af aktiver og passiver fra et pengeinstitut til et andet skal de skattemæssige overdragelsessummer for de enkelte aktiver og passiver fastlægges som ved ethvert andet samlet salg af flere skatterelevante aktiver og passiver.

...

De skattemæssige anskaffelsessummer for de enkelte aktiver og passiver som f.eks. udlån, goodwill, faste ejendomme og inventar er ikke nødvendigvis de summer, som eventuelt er fastlagt i parternes overdragelsesaftale. Parterne har således typisk ikke konkret modstående interesser, hvad angår fordelingen af det samlede vederlag mellem de forskellige aktivtyper. Det gælder, hvad enten der er tale om nødlidende eller sunde selskaber.

...

Det understreges, at en vurdering fra ligningsmyndighedernes side af aktivernes værdier på overdragelsestidspunktet alene foretages med henblik på at efterprøve fordelingen af det samlede faktiske overdragelsesvederlag, da beskatningen i såvel det sælgende som det køvende pengeinstitut sker på grundlag af de faktiske købs-/salgssummer, jf. kursgevinstloven § 8, stk. 2.

Den vurdering, som Finanstilsynet eventuelt foretager af aktivernes værdi på overdragelsestidspunktet med henblik på fastlæggelse af regnskabsmæssige hensættelseskrav, kan være vejledende ved efterprøvelsen af fordelingen af det samlede faktiske overdragelsesvederlag, men angiver ikke i sig selv overdragelsessummerne for de enkelte aktiver, da købsprisen for aktiverne kan ligge både over og under de værdier, hvortil Finanstilsynet har vurderet aktiverne."

Bestemmelsen i kursgevinstlovens § 25, stk. 7 blev oprindeligt indsat i 1998 (lov nr. 911 af 16. december 1998), hvor tidspunktet for lovens ikrafttræden skulle fastsættes af Skatteministeren, idet loven skulle notificeres af EU reglerne om statsstøtte. Kommissionens krav blev opfyldt ved L 2004 457, § 2, hvorefter reglerne kunne træde i kraft fra 1. januar 2004. Reglens formål var at tilvejebringe et klart lovgrundlag for penge- og realkreditinstitutternes fradrag for hensættelser til tab på udlån og garantier mv.

Det er Skattestyrelsens opfattelse, at det beror på den skattemæssige ligning, hvorledes den negative goodwill skal fordeles på H2s aktiver og passiver, men at bestemmelsen i kursgevinstlovens § 25, stk. 7, kan medføre, at ingen del af den negative goodwill skal henføres til de overdragne udlån. Som anført i 1995-cirkulæret angiver vurdering, som Finanstilsynet eventuelt foretager af aktivernes værdi på overdragelsestidspunktet, med henblik på fastlæggelse af regnskabsmæssige hensættelseskrav, ikke i sig selv overdragelsessummerne for de enkelte aktiver. Tilsvarende må gælde med hensyn til dagsværdier fastsat i henhold til Finanstilsynets retningslinjer.

Spørger gør gældende, at det vil kræve en lovændring, hvis negativ goodwill skal fordeles på aktiver og passiver.

Som anført, foreligger der pt. ingen særskilt lovregulering om den skattemæssige behandling af negativ goodwill og ingen praksis, der berører spørgsmålet. Ved vurderingen heraf må således anvendes regler om ophør af virksomhed i forbindelse med fusion og praksis i den forbindelse, samt øvrige fortolkningsbidrag, herunder lovforarbejder og litteratur som gennemgået ovenfor.

Ved en skattepligtig fusion, anses det ophørende selskab for at have afstået aktiver og passiver til handelsværdien. Handelsværdien af den overdragne virksomhed udgøres af det vederlag som aktionærerne i det ophørende selskab modtager. Fordelingen af den negative goodwill på overdragne aktiver og passiver er en naturlig følge heraf. Skattemyndighederne skal ikke lægge en hvilken som helst af parterne foretaget værdiansættelse af aktiver og passiver til grund skattemæssigt, når denne ikke svarer til det faktisk ydede vederlag. Som anført i 1995-cirkulæret har parterne typisk ikke konkret modstående interesser, hvad angår fordelingen af det samlede vederlag mellem de forskellige aktivtyper.

Spørger er endvidere ikke enig i, at den opgjorte negative goodwill forlods skal henføres til den af parterne opgjorte goodwill. Spørger begrundet dette med, at det er sædvanligt og følger Finanstilsynets retningslinjer at værdien af kunderelationer optages som et særskilt aktiv i overtagelsesbalancen, og eftersom goodwill er optaget som et særskilt aktiv i overtagelsesbalancen, skal H2 beskattes af den afståede goodwill.

Spørger har også anført at den negative goodwill er udtryk for en undernormal indtjeningssevne. Således må en positiv goodwill være udtryk for en indtjeningssevne, der overstiger normalen for den investerede kapital.

Der ses således efter Skattestyrelsens opfattelse ikke mulighed for at en virksomhed kan have både negativ og positiv goodwill på samme tid.

Spørger bemærker endvidere, at Skattestyrelsens praksisændring vil have den højst uheldige konsekvens, at det som følge af de øgede skatteudgifter i fremtiden vil være langt vanskeligere at sammenlægge pengeinstitutter, og at praksisændringen derved vil stå i vejen for en konsolidering af banksektoren. Praksisændringen vil også stille sig i vejen for, at sektoren i fremtiden kan overtage nødlidende pengeinstitutter.

Skattestyrelsen mener ikke, at der er tale om en praksisændring, jf. ovenfor. Indstillingen ændrer derfor ikke på pengeinstitutters muligheder for at lave sammenlægninger.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "nej".

Spørgsmål 2

Det ønskes bekræftet, at en regnskabsmæssig indtægtsførsel i H1 af beløbet, hvormed dagsværdien af nettoaktiverne i H2 som opgjort i overtagelsesbalancen overstiger fusionsvederlaget (teknisk negativ goodwill), ikke skal medregnes ved opgørelsen af H1s skattepligtige indkomst for indkomståret 2021.

Begrundelse

Goodwill er et immaterielt aktiv, som er skattepligtigt og afskrivningsberettiget efter afskrivningslovens § 40, men noget tilsvarende findes ikke for teknisk negativ goodwill eller badwill. Badwill er ikke et immaterielt passiv, som særskilt er reguleret i skattelovgivningen. Se hertil Kim Wind Andersen og Jane Bolander i SR. 2016.43.

Der ses ikke at foreligge praksis om den skattemæssige behandling af en teknisk negativ goodwill, der fremkommer hos en køber, der har anskaffet aktiver for en lavere anskaffelsessum end den af sælger bogførte værdi.

Det bindende svar refereret i SKM2012. 625. SR omhandlede en skattepligtig fusion af to sparekasser. Til forskel fra nærværende sag, var begge sparekasser selvejende institutioner, hvor hverken stiftere, garantier eller andre deltagere er ejere af sparekassernes formue eller overskud. I forbindelse med fusionen ombyttede garantierne i den ophørende sparekasse (B) deres garantbeviser med garantbeviser i den fortsættende sparekasse (A), hvorved de fik tilsvarende garantrettigheder i A. Garantbeviser er almindeligt indlån på særlige vilkår i en sparekasse, og betragtes som en gæld, der påhviler sparekassen. Ved fusionen blev der overført nettoaktiver til A. Skatteministeriet fandt, at A var skattepligtig heraf efter statsskattelovens § 4. Skatteministeriet mente ikke, at der forelå nogen form for vederlag i forbindelse med overtagelsen af Bs nettoaktiver. A fandtes således at modtage et skattepligtigt indskud af kapital i forbindelse med sammenlægningen og ved at der skete overførsel af Bs aktiver og passiver i sin helhed, og A var derfor skattepligtig efter statsskattelovens § 4. Skatterådet tiltrådte Skatteministeriets indstilling og begrundelse.

Omstændighederne i SKM2012. 625. SR er ikke sammenlignelige med omstændighederne i nærværende sag, eftersom der i nærværende er tale om pengeinstitutter, der ejes af deres respektive aktionærer, og hvor aktionærerne i H2 i forbindelse med fusionen modtager et vederlag, der er udtryk for handelsværdien af de overførte nettoaktiver.

Som anført vedrørende spørgsmål 1, er badwill i nærværende tilfælde enten udtryk for at de købte aktivers værdi overstiger købesummen (køber har gjort en "god handel") eller, at aktivernes handelsværdi ikke er højere end den erlagte købspris. H1 er i ingen af tilfældene skattepligtig af den opgjorte "badwill", da der ikke er tale om et aktiv/passiv, men alene en regnskabsmæssig postering.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 2 besvares med "ja".

Spørgsmål 3

Hvis spørgsmål 2 besvares bekræftende, ønskes det også bekræftet, at H1s skattemæssige anskaffelsessum for de modtagne aktiver og passiver på fusionsdatoen skal fastsættes til dagsværdien pr. fusionsdatoen som disse er fastsat i overtagelsesbalancen.

Begrundelse

Som anført i spørgsmål 1, svarer den skattemæssige afståelsessum for aktiver og passiver i H2 til det faktisk ydede vederlag. På tilsvarende vis udgør også den skattemæssige anskaffelsessum for den overtagne for H1 det faktisk ydede vederlag.

Ligesom den opgjorte negative goodwill skal fordeles på de overdragne aktiver og passiver ved ophørsbeskatning hos H2, skal den negative goodwill tilsvarende fordeles ved opgørelsen af H1s skattemæssige anskaffelsessum for de overtagne aktiver og passiver, og således at den opgjorte negative goodwill forlods skal henføres til den af parterne opgjorte goodwill/immaterielle aktiver på Y t.kr., således at H1 skattemæssigt ikke anses for at have erhvervet nogen goodwill/immaterielle aktiver, jf. afskrivningslovens § 45.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 3 besvares med "nej".

Spørgsmål 4

Det ønskes bekræftet, at værdien af erhvervede kunderelationer er afskrivningsberettigede for H1, jf. afskrivningslovens § 40 stk. 1.

Begrundelse

Ved erhvervelse af goodwill kan erhververen fra og med det indkomstår, hvori der er indgået endelig aftale om overdragelsen, afskrive anskaffelsessummen i sin skattepligtige indkomst med indtil 1/7 årligt, jf. afskrivningslovens § 40, stk. 1.

Som anført vedrørende begrundelsen til spørgsmål 1, er det Skattestyrelsens opfattelse, at H2 i forbindelse med fusionen skattemæssigt skal anses for at have afstået aktiver og passiver til H1 til aktivernes og passivernes handels-værdi. Handelsværdien svarer til det vederlag, som H2s aktionærer modtager i forbindelse med fusionen.

Tilsvarende anses H1 skattemæssigt for at have anskaffet overtagne aktiver og passiver til handelsværdien.

Som anført i begrundelsen til spørgsmål 1, er det Skattestyrelsens opfattelse, at der skattemæssigt ikke kan foreligge goodwill, i det omfang der foreligger negativ goodwill eller "badwill". Der henvises endvidere til Skattestyrelsens indstilling vedrørende spørgsmål 1.

Den opgjorte badwill skal derfor forlods henføres til den af parterne opgjorte Goodwill/Immaterielle aktiver på Y t.kr.

Skattemæssigt anses H1 derfor ikke for at have erhvervet afskrivningsberettiget goodwill.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 4 besvares med "nej".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder Skattestyrelsens indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Selskabsskattelovens § 5

Når her i landet hjemmehørende selskaber og foreninger mv. opløses, fortsætter skattepligten indtil tidspunktet for opløsningen. Ved overgang til beskatning efter § 1, stk. 1, nr. 6, eller undtagelse fra beskatning efter § 3 fortsætter skattepligten efter de hidtil gældende regler indtil tidspunktet for overgangen eller undtagelsen.

Stk. 2. Udløber det sædvanlige indkomstår for et selskab mv. inden den 31. december i det kalenderår, som indkomståret træder i stedet for (bagudforskuet indkomstår), og finder opløsning som nævnt i stk. 1 sted efter det sædvanlige indkomstårs udløb, men inden vedkommende kalenderårs udløb, udgør det sidste indkomstår hele perioden fra indkomstårets begyndelse, og indtil opløsning finder sted.

Stk. 3. Likvidator eller ledelsen, såfremt en likvidator ikke er valgt eller beskikket, skal inden 1 måned efter opløsningen overgangen eller undtagelsen, jf. stk. 1, indsende en anmeldelse til told- og skatteforvaltningen med opgørelse af indkomsten for det afsluttende indkomstår. Udløber fristen for anmeldelse inden udløbet af fristen for at give told- og skatteforvaltningen oplysninger efter skattekontrollovens § 2, jf. §§ 12 og 13, afkortes den sidstnævnte frist til udløbet af fristen for anmeldelsen. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning give udsættelse med fristen for anmeldelse, hvis særlige forhold taler herfor. Undlades anmeldelse, ifalder den eller de ansvarlige personer en bøde, der fastsættes af told- og skatteforvaltningen, medmindre denne eller de ansvarlige selv ønsker sagen afgjort ved rettergang. Indsendelse af anmeldelsen med den nævnte opgørelse kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, hvis størrelse fastsættes af told- og skatteforvaltningen. Bøderne tilfalder statskassen.

Stk. 4. Overgang mv., jf. stk. 1, sidestilles med ophør af virksomhed og salg til handelsværdi af de aktiver og passiver, der er i behold hos selskabet eller foreningen mv. på tidspunktet for overgangen.

Stk. 5. Hvis et selskab eller en forening mv. ophører med at være skattepligtig efter § 1, eller hvis et selskab eller en forening mv. efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst bliver hjemmehørende i udlandet, Grønland eller Færøerne, finder stk. 1-3 og ligningslovens § 16 A, stk. 3, nr. 1, tilsvarende anvendelse. Skattebetalingen efter 1. pkt. for en fysisk person, jf. ligningslovens § 16 A, stk. 3, nr. 1, litra c, nedsættes, i det omfang den fysiske person har betalt skat af gevinst og tab på aktierne i selskabet som følge af aktieavancebeskatningslovens §§ 38 og 39 A.

Stk. 6. For skattepligtige foreninger mv. som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 6, finder stk. 1-4 tilsvarende anvendelse, når foreningen mv. helt eller delvis ophører med at drive erhvervsmæssig virksomhed.

Stk. 7. Hvis et selskab eller en forening mv. ophører med at være skattepligtig efter § 1, eller hvis et selskab eller en forening mv. efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst bliver hjemmehørende i udlandet, Grønland eller Færøerne, anses aktiver og passiver, som ikke fortsat er omfattet af dansk beskatning, for afhændet på fraflytningstidspunktet. Salgssummen ansættes til handelsværdien på fraflytningstidspunktet.

Stk. 8. Stk. 7 finder tilsvarende anvendelse, hvis et europæisk selskab (SE-selskab) eller et europæisk andelsselskab (SCE-selskab), der ikke beskattes efter § 1, stk. 1, nr. 3, ophører med at være skattepligtigt efter § 1 som følge af, at selskabet flytter sit vedtægtsmæssige hjemsted til et land, der er medlem af EU.

Stk. 9. Stk. 1-8 finder ikke anvendelse ved overgang til eller ophør med beskatning efter § 3, stk. 4, eller § 3 A. Stk. 1, 2 og 4-8 finder ikke anvendelse for tilfælde omfattet af § 5 F.

Stk. 10. Ved et livsforsikringsselskabs overgang til undtagelse fra beskatning efter § 3, stk. 1, nr. 9 eller 18, medregnes egen oparbejdet goodwill ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst

Afskrivningsloven § 40, stk. 6

Stk. 6. Ved salg eller opgivelse af aktiver omfattet af stk. 1 og 2 medregnes fortjeneste eller tab ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Fortjeneste eller tab opgøres som forskellen mellem afståelsessummen og anskaffelsessummen med fradrag for samtlige foretagne afskrivninger, herunder forlods afskrivninger. Er aftalen om salg eller opgivelsen af en udbytteret omfattet af ligningslovens § 12 B, stk. 6, finder 1. og 2. pkt. ikke anvendelse.

Forarbejder

L 189, fremsat 25. februar 1999

Almindelige bemærkninger

"De i henhold til selskabslovgivningen udarbejdede dokumenter kan ikke umiddelbart anvendes til brug for de skattemæssige vurderinger, der aktualiseres som følge af fusionen. Ved en skattepligtig fusion anses det indskydende selskab i skatteretlig forstand for opløst med deraf følgende avancebeskatning m.v. Hvert enkelt aktiv skal således anses for afstået for en del af det samlede faktiske vederlag, forstået som værdien af det til aktionærerne i det indskydende selskab ydede vederlag."

I bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4:

"Tillægges fusionen skattemæssig virkning fra skæringsdatoen, lægges værdien af det indskydende selskab pr. denne dato, som afspejlet i vederlaget for aktierne eller anparterne i det indskydende selskab, til grund ved opgørelsen af det indskydende selskabs afståelsessum samt det modtagende selskabs anskaffelsessum for de overtagne aktiver og passiver (...)

Det skal holdes for øje, at der er tale om en skattepligtig overdragelse, og at hvert enkelt aktiv ved avanceopgørelsen i det indskydende selskab - der som følge af fusionen i skatteretlig forstand anses for opløst, jf. selskabsskattelovens § 5 - skal anses for afstået for en del af det samlede faktiske vederlag, forstået som værdien af det til aktionærerne i det indskydende selskab ydede vederlag. Vederlaget, som i forhold til aktionærerne behandles som likvidationsprovenu, kan såvel være aktier/anparter i det modtagende selskab som kontanter.

Det faktisk ydede vederlag for de enkelte aktiver vil ligeledes udgøre det modtagende selskabs anskaffelsessum for aktiverne, hvorpå der eventuelt kan afskrives m.v."

Praksis

Den juridiske vejledning, afsnit C. D. 5.1 Fusioner - skattepligtige

Resumé

Når der selskabsretligt fusioneres, uden at fusionsskattelovens regler anvendes, foreligger der en skattepligtig fusion. Den overdragelse af det indskydende selskabs aktiver og passiver til et andet selskab, der er en konsekvens af fusionen, betragtes skatteretligt som et almindeligt køb og salg. Dette medfører således beskatning i det indskydende selskab efter de regler, der gælder for afståelse af de enkelte aktiver eller passiver. For aktionærerne i det indskydende selskab beskattes vederlaget som likvidationsprovenu, d.v.s. enten som afståelsessum for aktierne i det indskydende selskab eller som udbytte.

Definition

En fusion foreligger, når et selskab mv. overdrager sin formue som helhed til et andet selskab mv., eller sammensmeltet med dette. Se mere om fusionsbegrebet i afsnit C. D. 5.2 og FUL § 1, stk. 3.

Regel

Når et selskab ophører som led i en skattepligtig fusion, ligestilles dette skatteretligt med en likvidation. Det indskydende selskab likvidationsbeskattes derfor efter SEL § 5. Se afsnit C. D. 1.5.1.2 om likvidationsbeskatning.

En skattepligtig fusion har som udgangspunkt skattemæssig virkning fra det tidspunkt, hvor der er truffet endelig beslutning om fusionen i alle de deltagende selskaber. Se SEL § 8 A, stk. 1. Dette udgangspunkt fraviges dog i SEL § 8 A, stk. 2, idet denne bestemmelse giver mulighed for skattepligtig fusion med tilbagevirkende kraft.

Virkningstidspunktet for den skattepligtige fusion

En skattepligtig fusion har som udgangspunkt skattemæssig virkning fra det tidspunkt, hvor fusionen er endeligt vedtaget i alle de deltagende selskaber mv. Se SEL § 8 A, stk. 1. Dette er i overensstemmelse med det grundlæggende princip i skatteretten om, at de skatteretlige konsekvenser i forbindelse med overdragelse af et aktiv eller en virksomhed indtræder på det tidspunkt, hvor den endelige aftale herom indgås. Skattepligtige fusioner kan imidlertid også gennemføres med tilbagevirkende kraft jævnfør nedenfor.

Indkomstopgørelsen i det ophørende selskab

Det indskydende selskab beskattes som ved ophør, altså likvidationsbeskatning, uanset at fusionen selskabsretligt sker uden likvidation. En skattepligtig fusion er blot udtryk for, at det indskydende selskabs aktiver og passiver overdrages til et andet selskab, hvorefter selskabet opløses.

Overdragelsen af det indskydende selskabs aktiver og passiver til det modtagende selskab betragtes skatteretligt som et almindeligt køb og salg. Den skattemæssige afståelsessum for det enkelte aktiv eller passiv udgøres af det enkelte aktiv eller passivs andel af den samlede handelsværdi.

Ved det samlede vederlag forstås værdien af de aktier i det modtagende selskab samt eventuelle kontanter, som aktionærerne i det indskydende selskab modtager fra det modtagende selskab. Dette medfører således i almindelighed beskatning i det indskydende selskab efter de regler der gælder for afståelse af det enkelte aktiv eller passiv, herunder beskatning af genvundne afskrivninger mv.

Da det indskydende selskab endvidere opløses, indebærer fusionen, at fusionen skal behandles efter reglerne om likvidation. Se SEL § 5. Se endvidere om likvidationsbeskatning afsnit C. D. 1.5.1.2

Bemærk

Hvis det indskydende og det modtagende selskab ikke har modstående interesser, har Skattestyrelsen mulighed for at korrigere de aftalte priser. Se C. C. 6.2.

Oplysningsskema

Inden en måned efter opløsningen af det indskydende selskab skal der indsendes en anmeldelse til Skattestyrelsen med opgørelse af indkomsten for det afsluttende indkomstår. Se SEL § 5, stk. 3. Anmeldelsesfristen løber først fra den endelige beslutning om selskabets opløsning på selskabets afsluttende generalforsamling. Dette gælder uanset om opløsning i forhold til skatteophørstidspunktet efter SEL § 5, stk. 1, er fremrykket til statusdagen i likvidationsregnskabet. Se TfS 1998 286.

Det modtagende selskabs skattemæssige stilling

Det modtagende selskab stilles, som om det har købt de indskudte aktiver og passiver til deres aftalte handelspris. Det faktisk ydede vederlag for de enkelte aktiver vil således udgøre det modtagende selskabs anskaffelsessummer for aktiverne. Det modtagende selskab kan derfor afskrive mv. på disse anskaffelsessummer, forudsat at anskaffelsessummerne er et korrekt udtryk for markedsprisen. Se C. C. 6.2 om Skattestyrelsens mulighed for at korrigere de aftalte overdragelsessummer.

Har det indskydende selskab negativ indkomst, fremførbare underskud eller kildeartsbegrænsede tab, kan disse ikke efter fusionen overføres til fradrag i det modtagende selskabs indkomst. Derimod kan det modtagende selskabs underskud fradrages efter fusionen på sædvanlig vis i overensstemmelse med reglerne herom. Se SEL §§ 12-12 D. Se også SKM2009. 564. SR. I sagen gennemførtes en grænseoverskridende fusion således, at den i Danmark, hvor det modtagende selskab var beliggende, gennemførtes efter reglerne om skattepligtig fusion. I udlandet hvor de indskydende selskaber var beliggende, gennemførtes samme fusion efter reglerne for skattefri fusion. Underskuddet i det modtagende danske selskab blev ikke påvirket af fusionen.

Bemærk

I det omfang det modtagende selskab skifter aktionærkreds, idet det indskydende selskabs aktionærer jo nu bliver aktionærer i det modtagende selskab, kan fusionen være udtryk for en majoritetsoverdragelse som omhandlet i SEL § 12 D. Er dette tilfældet, indtræder de i bestemmelsen nævnte begrænsninger i retten til fremførsel af underskud. Se C. D. 2.4.5.2.

(...)

Den juridiske vejledning, 0 afsnit C. D. 1.5.1.2 Likvidation af aktie- og anpartsselskaber

(...)

Indkomstopgørelsen

Afhændelse af aktiver under likvidationen skal ske til handelsværdier. Dette volder ingen vanskeligheder, hvis afhændelsen sker til fremmede, idet overdragelsesværdierne da normalt må anerkendes som handelsværdier.

"Transaktioner i selskaber - selskabsret, regnskab og skat", Henrik Steffensen, Lars Bunch, Jan-Christian Nilsen, Thomas Booker, 1. udgave, 2014:

"10.3.4. Korrektion af overdragelsesvilkårene ved stiftelse ved apportindskud

10.3.4.1. Indskyderens forhold

Hvis selskabet stiftes ved apportindskud af aktiver og forpligtelser, og hvis nettoværdien af de overdragne aktiver/forpligtelser efterfølgende nedsættes, vil nedsættelsen betyde en reduktion af afståelsessummerne ved realisationsbeskatningen eller ved beskatningen af genvundne afskrivninger. Som udgangspunkt medfører en overvurdering af nettoværdien af de overdragne aktiver/passiver ikke, at det overskydende beløb anses som skattepligtigt udbytte til indskyderen, jf. retsforliget i SKM2001. 164VLR, kommenteret af Skatteministeriet i SKM2001. 165DEP. Baggrunden herfor er, at den manglende værdi af apportindskuddet aldrig er tilgået selskabet, og derfor heller ikke kan anses for udloddet. Når udbytteudlodning alligevel kan komme på tale i nogle situationer, skyldes det, at korrektionen i nogle tilfælde kan medføre, at de gældsposter/forpligtelser, som indskydes i selskabet, overstiger værdien af de indskudte aktiver (negativt indskud).

En efterfølgende nedsættelse af nettoværdien af de overdragne aktiver/forpligtelser vil tillige betyde en reduktion af anskaffelsessummen for kapitalandelene. Anskaffelsessummen skal dog ikke reguleres ned med et eventuelt beløb, der er beskattet som maskeret udlodning, jf. ovenfor ved negativt indskud. Bemærk at ERST ikke tillader at der ændres i stiftelsesgrundlaget, hvorfor den skattemæssige behandling sker uafhængigt af den selskabsretlige gennemførelse af stiftelsen.

Praktisk skal en eventuel nedsættelse af værdien af de overdragne aktiver/forpligtelser fordeles på de enkelte overdragne aktiver og forpligtelser, herunder også på eventuelt ikke bogførte aktiver (såsom goodwill m.fl.) med deraf følgende skattemæssige konsekvenser. Da goodwill ikke i skatteretlig henseende kan være negativ, må en regnskabsmæssig negativ goodwill i skattemæssig henseende være udtryk for, at handelsværdien af de overdragne aktiver og forpligtelser er lavere end de regnskabsmæssige værdier.

Negativ goodwill ved realisationsbeskatning.

Beskrivelse af situationen

En person driver i personlig regi en virksomhed, hvis aktiver består af fordringer, varelager og fast ejendom, som ønskedes indskudt i et nystiftet selskab. Regnskabsmæssigt er værdierne af de overdragne aktiver og forpligtelser opgjort til 2.750.000 kr., som er fordelt således:

Fordringer	250.000
Varelager	500.000
Fast ejendom	2.000.000
I alt	2.750.000

Virksomheden ønskes nu apportindskudt i et nystiftet selskab. På trods af de regnskabsmæssige værdier var der enighed om, at handelsværdien af aktiver og forpligtelser alene udgjorde 2 mio. kr. Hvordan skal forskellen mellem den regnskabsmæssige værdi og handelsværdien behandles ved realisationsbeskatningen?

Løsning

Den negative goodwill på 750.000 kr. er udtryk for, at handelsværdien af de overdragne aktiver og forpligtelser er lavere end de regnskabsmæssige værdier. Da værdien af goodwill ikke skattemæssigt kan være negativ, må den negative værdi fordeles som en nedskrivning på de andre respektive aktiver og forpligtelser."

I Cirkulære 1995-03-16 nr. 35 om den skattemæssige behandling af udvalgte forhold i forbindelse med overdragelse af pengeinstitutvirksomhed, pkt. 2

"Ved salg af aktiver og passiver fra et pengeinstitut til et andet skal de skattemæssige overdragelsessummer for de enkelte aktiver og passiver fastlægges som ved ethvert andet samlet salg af flere skatter relevante aktiver og passiver.

...

De skattemæssige anskaffelsessummer for de enkelte aktiver og passiver som f.eks. udlån, goodwill, faste ejendomme og inventar er ikke nødvendigvis de summer, som eventuelt er fastlagt i parternes overdragelsesaftale. Parterne har således typisk ikke konkret modstående interesser, hvad angår fordelingen af det samlede vederlag mellem de forskellige aktivtyper. Det gælder, hvad enten der er tale om nødlidende eller sunde selskaber.

...

Det understreges, at en vurdering fra ligningsmyndighedernes side af aktivernes værdier på overdragelsestidspunktet alene foretages med henblik på at efterprøve fordelingen af det samlede faktiske overdragelsesvederlag, da beskattningen i såvel det sælgende som det købende pengeinstitut sker på grundlag af de faktiske købs-/salgssummer, jf. kursgevinstloven § 8, stk. 2.

Den vurdering, som Finanstilsynet eventuelt foretager af aktivernes værdi på overdragelsestidspunktet med henblik på fastlæggelse af regnskabsmæssige hensættelseskrav, kan være vejledende ved efterprøvelsen af fordelingen af det samlede faktiske overdragelsesvederlag, men angiver ikke i sig selv overdragelsessummerne for de enkelte aktiver, da købsprisen for aktiverne kan ligge både over og under de værdier, hvortil Finanstilsynet har vurderet aktiverne."

Spørgsmål 2

Lovgrundlag

Statsskatteloven § 4

Som skattepligtig indkomst betragtes med de i det følgende fastsatte undtagelser og begrænsninger den skattepligtiges samlede årsindtægter, hvad enten de hidrører her fra landet eller ikke, bestående i penge eller formuegoder af pengeværdi (...)

Praksis

SKM2012. 625. SR

Skatterådet kunne ikke bekræfte, at en skattepligtig fusion mellem to sparekasser, A og B, ikke ville udløse beskatning hos det modtagende selskab af den optjente egenkapital, som det overtog fra det indskydende selskab ved fusionen. Derimod kunne Skatterådet bekræfte, at en skattefri fusion i henhold til fusionsskatteloven mellem sparekasserne, A og B, ikke ville udløse beskatning hos hverken den indskydende sparekasse eller den modtagende sparekasse.

Spørgsmål 3

Lovgrundlag

Statsskatteloven

§ 4

Som skattepligtig indkomst betragtes med de i det følgende fastsatte undtagelser og begrænsninger den skattepligtiges samlede årsindtægter, hvad enten de hidrører her fra landet eller ikke, bestående i penge eller formuegoder af pengeværdi, således f eks:

- a) af agerbrug, skovbrug, industri, handel, håndværk, fabriksdrift, søfart, fiskeri, eller hvilken som helst anden næring eller virksomhed, så og alt, hvad der er oppebåret for eller at anse som vederlag for videnskabelig, kunstnerisk eller litterær virksomhed eller for arbejde, tjeneste eller bistandsydelse af hvilken som helst art;
- b) af bortforpagtning, bortfæstning eller udleje af rørligt og urørligt gods, såvel som af vederlagsfri benyttelse af andres rørlige eller urørlige gods. Lejeværdien af bolig i den skattepligtiges egen ejendom beregnes som indtægt for ham, hvad enten han har gjort brug af sin beboelsesret eller ej; værdien ansættes til det beløb som ved udleje kunne opnås i leje af vedkommende ejendom eller lejlighed, dog af den, når særlige forhold måtte gøre denne målestok mindre egnet, kan ansættes skønsmæssigt;

c) af et embede eller en bestilling, såsom fast lønning, sportler, embedsbolig, naturalydelse, emolumenter, kontorholdsgodtgørelse (med hensyn til kontorudgifter jf. § 6 b), samt pension, ventepenge, gaver (jf. dog herved bestemmelsen i § 5 b), understøttelser, klosterhævning, livrente, overlevelsere, aftægt og deslige;

d) af tiender;

e) af rente eller udbytte af alle slags obligationer, aktier og andre inden- eller udenlandske pengeeffekter, så og af udestående fordringer og af kapitaler, udlånte her i landet eller i udlandet, med eller uden pant, mod eller uden forskrivning. Som udbyttet af aktier og andelsbeviser skal anses alt, hvad der af vedkommende selskab er udbetalt aktionærer eller andelshavere som en del af det af selskabet i sidste eller i tidligere regnskabsår indtjente overskud, hvad enten udbetalingen finder sted som dividende, som udlodning ved selskabets likvidation eller lignende eller ved udstedelse af friaktier. Friaktier, der tildeles et selskabs aktionærer, bliver at henregne til modtagerens indkomst med et beløb, svarende til deres pålydende, og i tilfælde, hvor aktier udstedes mod vederlag, som dog er mindre end deres pålydende, skal et beløb, svarende til forskellen mellem tegningskursen og aktiernes pålydende, ligeledes medregnes til modtagerens skattepligtige indkomst.

f) af lotterispil, samt andet spil og væddemål.

§ 5

Til indkomsten henregnes ikke:

a) formueforøgelse, der fremkommer ved, at de formuegenstande, en skattepligtig ejer, stiger i værdi - medens der på den anden side ikke gives fradrag i indkomsten for deres synken i værdi -, eller indtægter, som hidrører fra salg af den skattepligtiges ejendele (herunder indbefattet værdipapirer) for så vidt disse salg ikke henhører til vedkommendes næringsvej, for eksempel handelsvirksomhed med faste ejendomme, eller er foretaget i spekulationsøjemed, i hvilke tilfælde den derved indvundne handelsfortjeneste henregnes til indkomsten, ligesom også eventuelt tab kan fradrages i denne. Ved salg af fast ejendom samt aktier og lignende offentlige værdipapirer, der er indkøbt efter 1. januar 1922, anses spekulationshensigt at have foreligget, når salget sker inden 2 år efter erhvervelsen, medmindre det modsatte godtgøres at være tilfældet;

b) gaver, der falder ind under afsnit II i lov om afgift af dødsboer og gaver, samt formueforøgelse, som hidrører fra arv og forskud på falden arv eller fra indgåelse af ægteskab, udbetaling af livsforsikringer, brandforsikringer og deslige;

c) de indtægter, der hidrører fra kapitalforbrug eller optagelse af lån;

d) (Ophævet).

e) - - -

Den under a og b omhandlede formueforøgelse, ligesom også den formueformindskelse, der fremkommer ved formuegenstandes synken i værdi, kommer derfor kun i betragtning, for så vidt som formuens udbytte derved er blevet forøget eller formindsket, og da kun med beløbet af den således fremkomne udbytteforøgelse eller udbytteformindskelse.

§ 6

Ved beregningen af den skattepligtige indkomst bliver at fradrage:

- a) driftsomkostninger, dvs. de udgifter, som i årets løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten, herunder ordinære afskrivninger;
- b) fra embedsindtægter de udgifter til kontorhold mv., som embedets besiddelse har medført;
- c) pensioner og andre byrder, der påhviler et embede;
- d) - - -
- e) renter samt hvad der er anvendt til blot vedligeholdelse eller forsikring af de af den skattepligtiges ejendele, hvis udbytte beregnes som indkomst. Derimod kan ikke fradrages, hvad der af den skattepligtige er anvendt til afdrag på hans gæld, hvilket også gælder om fideikommisbesidderes afdrag på fideikommissets gæld.

Den beregnede skatteindtægt er skattepligtig uden hensyn til, hvorledes den anvendes, altså hvad enten den benyttes til egen eller families underhold, betjening, nytte eller behagelighed, eller til formueforøgelse, til forbedring af ejendom, til udvidelse af næring eller drift, henlæggelse til reserve- eller andre lignende fonds, til gaver eller på anden måde.

Litteratur

SR. 2016.43 Hensættelser og skat ved en Asset Deal, af Kim Wind Andersen, Jane Bolander

8. Badwill

Begrebet badwill er ikke entydigt defineret, men betragtes som modsætningen til begrebet goodwill. Goodwill er værdien af de fremtidige indtægtsmuligheder, og inden for regnskabsvæsenet opgøres det til den merværdi, som et firma eller forretningsområde har i forhold til værdien af de enkelte dele i firmaet eller forretningsområdet. Hvis goodwill er negativ, kaldes det for badwill. Skatteretten har en lidt anden definition, idet den skatteretlige definition af goodwill forudsætter eksistensen af nogle forretningsmæssige relationer, som kan gøres til genstand for omsætning og have en økonomisk værdi for erhververen.

Begrebet badwill kendes ikke i skatteretlig henseende. Goodwill er et immaterielt aktiv, som er skattepligtigt og afskrivningsberettiget efter AL § 40, men noget tilsvarende findes ikke for badwill. Badwill er ikke et immaterielt passiv, som særskilt er reguleret i skattelovgivningen.

I forbindelse med en virksomhedsoverdragelse hvor den aftalte overdragelsessum for aktiverne er mindre end de overtagne forpligtelser, vil der være tale om en negativ goodwillværdi - dvs. badwill. Efter vores vurdering vil det imidlertid ikke være muligt at optage en negativ værdi med skattemæssig virkning.

Det vil efter vores opfattelse bero på en konkret vurdering af de enkelte aktiver og forpligtelser, om der eventuelt vil være mulighed for at fordele badwillen på de overtagne aktiver i forhold til den samlede overdragelsessum for aktiverne.

Det skal i den forbindelse dog bemærkes, at sælger og køber i henhold til AL § 45 i købsaftalen skal foretage en fordeling af den samlede kontantomregnede salgssum på driftsmidler, bygninger, installationer, kunstnerisk udsmykning, goodwill og andre immaterielle aktiver

Spørgsmål 4

Lovgrundlag

Afskrivningsloven § 40, stk. 1

Ved erhvervelse af goodwill kan erhververen fra og med det indkomstår, hvori der er indgået endelig aftale om overdragelsen, afskrive anskaffelsessummen i sin skattepligtige indkomst med indtil 1/7 årligt. Det gælder dog ikke goodwill, der er erhvervet fra et selskab m.v. omfattet af selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 9 eller 18.